

Opinnäytetyö (AMK)

Diakin viestinnän koulutusohjelma

Journalismi

2012

Johanna Kasvinen

TÄSSÄ YLE UUTISET LOUNAIS-SUOMESTA, OLKAA HYVÄ!

– Alueellisten tv-uutisten
katsojatyytyväisyystutkimus

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Johanna Kasvinen

TÄSSÄ YLE UUTISET LOUNAIS-SUOMESTA, OLKAA HYVÄ!

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää Ylen Lounais-Suomen uutisten katsojien tyytyväisyyttä alueelliseen uutislähetykseen ja sen sisältöön. Tutkimuksen avulla haluttiin selvittää: Mitkä asiat kaipaavat katsojien mielestä kehittämistä ja mitkä asiat on hyvin hoidettu? Opinnäytetyössä on myös tuoteosa, joka muodostuu Lounais-Suomen uutisiin tehdyistä televisiojutuista.

Tutkimusmenetelmä on työssä laadullinen. Aineistona käytettiin Lounais-Suomen katsojien haastatteluja, jotka toteutettiin teemahaastatteluina pienryhmissä. Lähdekirjallisuudella syvennetään ja taustoitetaan aihetta sekä sen termistöä. Lounais-Suomen uutisten lähetystä pohditaan myös työharjoittelussa tehtyjen työnäytteiden ja niiden toteutustapojen pohjalta. Viitekehyksessä opinnäytetyön tutkimustulokset perustuvat siis neljään eri tietoperustaan: lähdekirjallisuudelle, osallistuvalla havainnoinnille, omien uutisjuttujen tekemiselle Lounais-Suomen uutisiin ja pienryhmien teemahaastatteluille.

Opinnäytetyössä selviää, että Lounais-Suomen uutisia voidaan pitää tuotteena, jota voidaan kehittää yleisönäkökulmasta, käyttämällä yleisötutkimusta työvälineenä. Tutkimusosan perusteella voidaan todeta, että Lounais-Suomen uutisia katsovat paikalliset ihmiset arvostavat alueellista uutislähetystä ja pitävät sitä tärkeänä osana muuta uutistarjontaa.

Haastatellut ihmiset kokivat Lounais-Suomen uutisten olevan ennen kaikkea merkittävän erilainen uutislähetys positiivisella ja ihmisläheisellä otteellaan, verrattuna valtakunnan uutisissa käsiteltäviin koviin aiheisiin. Paikallisuutiset tarjoavat monipuolisesti lähetystä katsovien ihmisten asuinalueella tapahtuvia asioita ja tätä arvostetaan.

ASIASANAT:

Yleisradio, alueelliset tv-uutiset, Yle Turku, monimediatoimittaminen

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Degree programme of Journalism

2012 | 59

Instructor: Juha Sopanen

Johanna Kasvinen

YLE NEWS FROM SOUTHWEST FINLAND, HERE YOU ARE!

In this bachelor's thesis the aim is to research how satisfied the viewers are with the regional TV news in south-west Finland. The purpose was to research which aspects the viewers think should be improved and which aspects are already working.

The research method was qualitative. The theme interview answers of the viewers, as well as their answers to a semi structured interview form, were used as a material for the thesis work. The subject is also researched from the perspective of the practical training that was done for south-west Finland news. Source literature was used to give background and clarify the subject matter and its terms.

In this bachelor's thesis it turned out that south-west Finland news can be seen as a product which could be developed from the viewer's point of view. The tool to do this could be a yearly made viewer satisfaction survey. The results of this thesis prove that the answerers' value the local TV-news highly and recognize it as a very important part of their daily news coverage. Most of all the answerers felt that south-west Finland news significantly differ, in a good way, from the national TV-news with its positive and humane touch. Local TV-news offer versatility to what is happening in south-west Finland and people appreciate it.

First the research introduces the origins of Finnish Broadcasting Company Yle and it also presents more closely the history of regional TV-news concept. After that it introduces the origins of local editing office Yle Turku. In addition, the thesis unwraps the concept of multimedia journalism. In the second part of this bachelor's thesis there is a section which consists of three journalistic items made for south-west Finland news. In the end the thesis reveals the analysis and the results.

KEYWORDS:

Finnish Broadcasting Company Yle, regional tv-news, local editing office in Turku, multimedia journalism

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	6
2 YLEISRADIO	9
2.1 Yleisradion matka kohti alueellista uutistoimintaa	9
2.2 Yleisradion alueellinen uutistoiminta tänään	10
2.3 Alueellinen uutistoiminta maailmalla	13
3 YLE TURUN ALUETOIMITUS	14
3.1 Monimediallisuus Yle Turun toimituksessa	15
3.1.1 Miksi monimediatoimittamiseen päädyttiin?	16
3.1.2 Monimediallisuuden haasteet	17
4 TUTUILLE IHMISILLE TUTTUJA ASIOITA – ALUEELLISEN TELEVISIOTOIMINNAN ALKU JA TARKOITUS	18
4.1 Lounais-Suomen uutiset tulevat	18
4.2 Kokeilulle mallia ulkomailta	20
4.3 Radiotoimittajat tekemään televisiota	21
4.4 Muutosvastarintaa	23
4.5 Viiden vuoden jälkeen	23
4.6 Kehitettävää vuosien varrella ja tulevaisuudessa	24
5 OMAT TV-JUTTUNI LOUNAIS-SUOMEN UUTISIIN	27
5.1 Toteutus	27
5.2 Analyysi produktion onnistumisesta	27
6 KUKA KATSOO LOUNAIS-SUOMEN UUTISIA?	30
7 LOUNAIS-SUOMEN UUTISTEN LAATU KATSOJIEN KANNALTA	34
8 TUTKIMUSMENETELMÄ	36
8.1 Aineiston hankinta	37
8.2 Menetelmän hyvät ja huonot puolet	38
9 AINEISTON ANALYYSI	40

9.1 Lounais-Suomen uutiset on journalistinen tuote	40
9.2 "Lounais-Suomen uutiset antavat jaksamista ja voimaa"	41
9.3 "Lounais-Suomen uutiset sopivat kaikille"	42
9.4 Lisää paikallista urheilua ja kulttuuria	43
9.5 "Sisällön tuottaminen jääköön ammattilaisille"	45
10 YHTEENVETO TUTKIMUSTULOKSISTA	48
LÄHTEET	56

KUVAT

Kuva 1. Yleisradion aluetoimitukset	12
Kuva 2. Ensilähetyksen katsojaprofiili alueella iän mukaan	32
Kuva 3. Ensilähetyksen katsojaprofiili sukupuolen ja asuinalueen mukaan	32
Kuva 4. Uusinnan katsojaprofiili valtakunnallisesti iän mukaan	33
Kuva 5. Uusinnan katsojaprofiili valtakunnallisesti sukupuolen ja asuinalueen mukaan	33

TAULUKOT

Taulukko 1. Kyselylomakkeeseen vastanneiden ikäjakauma	51
Taulukko 2. Kyselylomakkeeseen vastanneiden kotipaikkakunnat	51
Taulukko 3. Kyselylomakkeeseen vastanneiden ammatit	52
Taulukko 4. Kyselylomakkeeseen vastanneiden Lounais-Suomen uutisten katselutiheys ikäryhmittäin	52
Taulukko 5. Lounais-Suomen uutisten tärkeys osana muuta uutistarjontaa kyselylomakkeeseen vastanneiden mielestä ikäryhmittäin	53
Taulukko 6. Yleisradiolla on sama asema maakunnallisesti kuin valtakunnallisestikin kyselylomakkeeseen vastanneiden mielestä ikäryhmittäin	54
Taulukko 7. Yleisradion uutistarjonnan laadukkuus kyselylomakkeeseen vastanneiden mielestä ikäryhmittäin	54
Taulukko 8. Lounais-Suomen uutisten laadukkuus kyselylomakkeeseen vastanneiden mielestä ikäryhmittäin	55

LIITTEET

Liite 1. Kyselylomake	
-----------------------	--

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni on kaksiosainen. Työ koostuu tuoteosasta ja tutkimusosasta. Tuoteosa on sarja tekemiäni televisiojuttuja Lounais-Suomen uutisiin. Tutkimuskysymykseni on, mitä katsojat toivoisivat Lounais-Suomen uutisten sisällöltä.

Suoritin opintojeni aikana kaikki kolme työharjoitteluani Yle Turun toimituksessa, minkä jälkeen jatkoin suoraan harjoitteluista kesätoimittajaksi. Jo harjoittelujen aikana mielessäni virisi ajatus, että haluaisin tehdä opinnäytetyöni juuri Yle Turun toimitukselle ja nimen omaan tutkia Lounais-Suomen uutisten katsojatyytyväisyyttä.

Tekemäni televisiojutut ovat osa tutkimusosaa. Jutut näytettiin haastateltaville osana haastattelutilaisuutta, joissa jokaisessa katsottiin yksi Lounais-Suomen uutisten lähetyksistä.

Yleisradio on julkisen palvelun media. Ylen toiminta rahoitetaan tammikuusta 2013 alkaen Yle-verolla (Valtioneuvosto, 2011). Lisäksi eduskunta on säätänyt yleisradiolaissa Ylelle täyden palvelun tehtävän (22.12.1993/1380). Tämä asettaa paineita Yleisradiolle yleisön palvelemiseksi tasapuolisesti, riippumatta alueesta missä katsojat asuvat.

Yleisradion alueuutistoiminta alkoi vuonna 1968. Eri puolilla maata aloitetut alueuutiset olivat Yleisradiolta merkittävä ratkaisu. (Kokkonen 1998.) Alueellisilla uutisilla haluttiin tuoda katsojille heitä lähellä tapahtuvat asiat entistä paremmin esiin. Tähän alueellisella televisiotoiminnalla on helpompi päästä. (Kokkonen 1998.)

Vuoden 2000 alussa käynnistettiin Yle Turun alueellinen tv-uutistoiminta (Yle 2000). Tästä lähtien alueellinen televisiotoiminta palvelikin ensisijaisesti alueen katsojia, mutta myös valtakunnallista uutistarjontaa.

Tutkielmani alkuosassa esittelen Yleisradion ja sen alueellisen uutistoiminnan historiaa tarkemmin. Myöhemmissä luvuissa käsittelen Lounais-Suomen uutisten alkua sekä Yle Turun toimitusta tänään. Tämä kaikki kertoo lukijalle, mistä Lounais-Suomen uutiset ovat saaneet alkunsa ja miten tämän päivän tv-lähetykseen ollaan päädytty.

Opinnäytetyöni tuoteosan taustoja, sen toteuttamista sekä haasteita selvitän viidennessä luvussa. Tuoteosa muodostuu kolmesta, kesällä 2012 tekemistäni televisiojutuista. Tuoteosassa sivutaan myös Yle Turun työtapoja ja monimedia-toimittamista, sekä mitä haasteita se teettää lopulliselle tuotteen toteutukselle, eli Lounais-Suomen uutisille.

Kuudennessa luvussa käyn läpi, ketkä ovat Lounais-Suomen uutisten katsojia. Heti perään otetaan selvää, mitä Lounais-Suomen uutisten laatu on katsojien kannalta. Tutkimusmenetelmään ja aineiston keruuseen perehdytään luvussa 8. Tuoteosa kytkeytyy tässä kohtaa kirjalliseen osaan selkeimmin, kun osana teemahaastatteluja katsoin haastateltavien kanssa uutislähetykset, joissa jokaisessa oli mukana yksi tekemistäni jutuista.

Opinnäytetyöni vastaa kysymyksiin. Ovatko alueen katsojat tyytyväisiä näkemäänsä? Onko Yleisradiolla maakunnallisesti sitä asemaa, joka sillä valtakunnallisena ja kansainvälisestikin arvostettuna tiedotusvälineenä tulisi olla? (Kokkonen 1998).

Nämä kysymykset ovat keskeisiä, jos Lounais-suomen uutisia halutaan kehittää ja jos alueelliset uutiset haluavat oikeuttaa paikkansa osana uutistarjontaa myös tulevaisuudessa.

Alueelliset tv-uutiset voidaan myös nähdä tuotteena, jota johdetaan ja jonka kehittämisprosessissa yleisöllä ja yleisötutkimuksella on merkittävä rooli (Nukari & Ruohomaa 2003). Opinnäytetyöni toteuttaa silloin tämän Yle Turun toimituksen tuotteen eteenpäin viemistä. Tätä käsittelen yhdeksännessä luvussa.

Vastaus esitettyihin kysymyksiin on, että tutkimusosaan haastattelemani ihmiset arvostavat Lounais-Suomen uutisia ja heidän erilaiset laatukriteerinsä täyttyvät monin paikoin. (kts. 9.2)

Katsojilla on myös antaa kehitysehdotuksia. (kts. 9.4) Lisäksi tutkimusosaan osallistuneet haastateltavat lähettivät Yle Turun toimitukselle terveisiä. Paikalliset televisiouutiset kertovat ammattitaidolla paikallisista asioista, paikallisille ihmisille, jolloin kymmenen minuuttia viisi kertaa viikossa ei riitä.

2 YLEISRADIO

Valtioneuvoston periaatepäätöksessä Yleisradio Oy:n julkisesta palvelusta sanotaan seuraavaa:

Yleisradio Oy:n ajanmukainen velvoite on tuoda monipuolinen ja kattava televisio- ja radio-ohjelmisto jokaisen saataville yhtäläisin ehdoin. Yleisradio Oy:n tehtävänantoon on sisällytetty myös täydennys, jonka mukaan palveluja voidaan tarjota yleisissä viestintäverkoissa valtakunnallisesti ja alueellisesti. (Valtioneuvosto 2011).

Yleisradion nykyinen rahoitusratkaisu on henkilökohtainen, tuloihin sidottu Ylevero, joka on suuruudeltaan 50 – 140 euroa. Nämä rahat ohjataan valtion tv- ja radorahastoon, josta Yleisradio vuonna 2013 saa 500 miljoonaa euroa. (Yle, 2012, haku-päivä 5.9.2012.)

Tämä summa turvaa Ylen nykyiset palvelut, säilyttää Ylen riippumattomuuden ja velvoittaa Yleä palvelemaan kaikkia suomalaisia ja tarjoamaan täyden palvelun kaikille asuinpaikasta riippumatta. Viimeksi mainitun velvoitteen innoittamana tutkin tutkimusosassani, kuinka hyvin Lounais-Suomen uutisten katsojat kokevat tulevansa palvelluiksi.

2.1 Yleisradion matka kohti alueellista uutistoimintaa

Yleisradiotoiminta alkoi Suomessa 1920-luvun alussa. Valtioneuvosto myönsi vuonna 1921 radioamatöörien perustamalle yhdistykselle toimiluvan, joka salli sen jäsenten perustaa pieniä radioasemia. Amatöörien toiminnalle rakentui myös viittä vuotta myöhemmin perustettu Oy Suomen Yleisradio eli Finlands Rundradio Ab. (Yle, 2012, haku-päivä 5.9.2012.)

Yleisradion velvoitteisiin laskettiin alusta alkaen uutisten välittäminen. Ensimmäisessä, vuodelta 1926 peräisin olevassa yhtiöjärjestyksessä tämä muotoiltiin juhlavasti "hyödyllisten tiedonantojen toimittamiseksi". (Yle, 2012, haku-päivä 5.9.2012.)

Yleisradio aloitti omat radiouutisensa 60-luvun puolivälissä. Tuolloin ohjelma-toiminnan sääntöihin kirjattiin pääperiaatteet, jotka pätevät tänä päivänäkin: uutisten oli noudatettava "puolueettomuutta, asiallisuutta ja sopivaa muotoa". Uutinen tuli myös julkistaa mahdollisimman nopeasti, mutta nopeutta ei saanut korostaa asiallisuuden kustannuksella. Lisäksi varsinkin ulkomaan uutisissa oli odotettava toisen lähteen vahvistusta, jos tapahtumien kulusta oli vähääkään epäselvyyttä tai saatu tieto oli ristiriitaista. (Yle, 2012, haku-päivä 5.9.2012.)

Yleisradio aloitti säännölliset televisiolähetykset vuonna 1958 nimellä Suomen Televisio. Seuraavaa vuotta voidaan pitää TV-uutisten syntyvuotena. (Yle, 2012, haku-päivä 5.9.2012.)

Vuoden 2012 alussa Yleisradion vakituisen henkilöstön määrä oli 3100. Yleisradiolla on yhteensä viisi tv-kanavaa, kuusi radiokanavaa sekä teksti-tv ja internetsivut yle.fi, josta löytyvät mm. Yle Areena ja Elävä arkisto ja lisäksi svenska.yle.fi.

Yle tekee 70 % kotimaisista tv-ohjelmista ja yli 90 % kotimaisista, toimitetuista radio-ohjelmista. Tämän lisäksi Yle tuottaa merkittävää sisältöä nettiin, esimerkiksi Yle Areena on Suomen arvostetuin verkkomediabrändi, Elävä arkisto toiseksi arvostetuin. (Yle, 2012, haku-päivä 5.9.2012.)

2.2 Yleisradion alueellinen uutistoiminta tänään

Vuonna 2000 Yleisradio aloitti television alueuutiset ja vuonna 2012 se toimii 30 paikkakunnalla. Yle:n pääuutiskanava radiossa on Radio Suomi. Sillä on 20 maakuntaradiota, joista kukin tarjoaa myös alueellisia uutisia arkisin 9 kertaa päivässä. Lisäksi Yleisradiolla on viisi ruotsinkielistä alueradiota ja yksi saamenkielinen alueradio. (Yle, 2012, haku-päivä 5.9.2012.)

Ruotsinkieliset alueet toimivat YLE Radio Vega taajuuksilla. Saamen radio toimii puolestaan Ylä-Lapissa ja pääkaupunkiseudulla toimii monikielinen Yle Mondo. YleX -kanavalle Yle Uutiset tuottaa omat, nuoremmalle kohderyhmälle räätälöidyt radiouutiset. (Yle, 2012, haku-päivä 5.9.2012.)

Alue-tv-uutisia tehdään kahdeksalla paikkakunnalla. Paikallisuutisia lähetetään kahdeksalta alueelta Yle TV2 –kanavalla arki-illoin ja koosteena ensilähetystä seuraavana aamuna. Ođđasat - saamenkieliset uutiset Yle Fem- ja Yle TV1-kanavilla.

Kuva 1. Yleisradion aluetoimitukset.

2.3 Alueellinen uutistoiminta maailmalla

Julkisen palvelun yleisradiotoiminnalla on takanaan pitkä perinne. Lähes kaikilla maailman mailla on oma valtiollinen yleisradioyhtiö. Perinteikkäät julkisen palvelun yleisradioyhtiöt ovat sähköisen median tekijöitä ja yhteiskunnallisen keskustelun ja kulttuurin kulmakiviä monissa maissa, kuten BBC Iso-Britanniassa, SVT Ruotsissa ja Yle Suomessa (Yle, 2006, hakupäivä 6.9.2012).

Yleensä alueellisen uutistoiminnan malliksi on otettu brittiläinen BBC, jota pidetään yleisesti puolueettomana ja luotettavana uutislähteenä. Yleisradiotoiminnan organisoinnissa ja valtiollisessa säätelystä on kansallisia eroja. Yleisradiota lähinnä ovat pohjoismaiset yhtiöt ja BBC (Yle, 2006, hakupäivä 6.9.2012).

Norjassa NRK on valtion omistama yhtiö. Tanskan DR ja Islannin RUV ovat valtiollisia instituutioita. Tanskan mainosrahoitteinen TV 2 on valtion omistama julkisen palvelun yhtiö. Ruotsissa on kolme julkisen palvelun yhtiötä: Sveriges Television (SVT), Sveriges Radio (SR) ja Sveriges Utbildningsradio (UR). (Yle, 2006, hakupäivä 6.9.2012.)

Suomessa toiminta perustuu lakiin Yleisradio Oy:stä, Ruotsissa toimilupiin ja Norjassa, Tanskassa ja Islannissa erityissäädöksiin yleisissä yleisradiotoimintaa säätelevissä laeissa. (Yle, 2006, hakupäivä 6.9.2012.)

Tv-maksun hinta Suomessa on ollut eurooppalaisista keskitasoa. Ranskassa ja Saksassa, joissa tv-maksu on alhaisempi kuin Suomessa, maksajia on kaksikymmentä kertaa enemmän. Belgiassa julkisen palvelun yleisradioyhtiö saa tuloja julkisista varoista ilman, että summa on mitenkään sidoksissa tv-maksuina kerättyihin varoihin. Sveitsissä ja Itävallassa on kalliimpi tv-maksu kuin Suomessa. Näiden maiden yleisradioyhtiöt saavat vielä lisäksi mainostuloja. Portugalissa ja Kreikassa on maksu, joka peritään sähkölaskun yhteydessä. Islannissa luovuttiin kotitalouskohtaisesta lupamaksusta vuoden 2009 alusta. Britanniassa päätös BBC:n rahoittamisesta tv-maksulla on tehty vuoteen 2016 saakka. (Yle, 2012, haku-päivä 8.9.2012.) Suomessa Ylen toiminta rahoitetaan tammikuusta 2013 alkaen Yle-verolla.

3 YLE TURUN ALUETOIMITUS

Yle Turku on yksi Yleisradion aluetoimituksista. Yle Turun asiakkaita ovat Varsinais-Suomessa asuvat ihmiset. Heitä asuu toiminta-alueella reilut 465 500. Yle Turun tavoitteena on kertoa kohdeyleisölle läheisistä asioista nopeasti, ymmärrettävästi, kiinnostavasti ja luotettavasti. Lähetykset ovat mukana alueen arjessa ja juhlassa (Korhonen, henkilökohtainen tiedonanto, 7.9.2012).

Yle Turun Radion taajuus Turussa on 94,3 MHz:ä. Yle Turku lähettää arkisin maakunnallista radio-ohjelmaa kello 6.30 – 17.00. Muuna aikana Turun Radion taajuudella kuultavasta lähetyksestä vastaa Radio Suomen kanavatoimitus Helsingissä. Uutislähetystä on Turun Radiossa tunnin välein arkisin alkaen kello 6.30 ja päättyen kello 16.30. Turun Radio yhdessä Radio Suomen kanssa on alueen kuunnelluin radio-kanava (Korhonen, henkilökohtainen tiedonanto, 7.9.2012).

Yle Turun toimittamat uutiset ovat nimeltään Yle Uutiset Lounais-Suomesta. Alueelliset tv-uutiset toimitetaan yhteistyössä Porissa toimivan Yle Satakunnan kanssa. Lounais-Suomen uutisten lähetysaika on TV 2:ssa klo 19.10 ja uusinta lähetetään seuraavana aamuna.

Yle Turun internetsivuilla kerrotaan uusimmista maakunnallisista uutisista ja ilmiöistä, sekä Turun Radion ohjelmatarjonnasta. Yle Turun nettisivujen ylläpidosta vastaa uutispäällikkö yhdessä tuottajien ja online-toimittajan kanssa. Lisäksi Yle Turun toimituksella on oma Facebook-profiili, jonka tavoitteena on olla ajankohtaisten uutistapahtumien, sekä ilmiöiden keskipisteessä (Korhonen, henkilökohtainen tiedonanto, 7.9.2012).

Yle Turun aluetoimituksessa työskentelee 25 henkilöä, joista valtaosa on toimittajia. Lisäksi toimituksessa työskentelee muutamia teknisiä asiantuntijoita ja hallintohenkilöitä. Toimitus jakaantuu kolmeen eri tiimiin: uutistiimiin, aamutii-
miin ja päivätiimiin.

Työntekijät puhuvat myös uutisryhmästä ja päivittäisryhmästä, jolloin jälkimmäinen sisältää sekä aamu- että päivätiimin. Uutistiimi tuottaa kaikki Yle Turun Radion uutislähetykset ja Lounais-Suomen tv-uutiset. Aamutiimi vastaa Turun Radion aamulähetyksistä kello 6.30-10.00. Tiimiin kuuluu tuottaja, juontaja ja reportteri. Päivätiimin vastuulla on Turun Radion lähetys kello 10.00 - 17.00. Päivätiimin kuuluu tuottaja, kaksi juontajaa ja kaksi reportteria.

3.1 Monimediallisuus Yle Turun toimituksessa

Miten tuottaa laatujournalismia pakkotahdilla, kun asioihin keskittymiseen on yhä vähemmän aikaa? Tätä kysymystä olen miettinyt työskennellessäni Yle Turun toimituksessa.

Ylen toimittajat ympäri Suomen tekevät juttuja radioon, televisioon ja nettiin. Yle Turun toimitus on siinä mielessä poikkeuksellinen, että täällä journalistinen osaaminen ja monimediatoimittaminen on kytketty samoihin henkilöihin. Osa työntekijöistä sekä toimittaa, että teknisesti toteuttaa tv-juttujen teon. Tämä on edelleen Yleisradiossa harvinaista (Vähämäki, henkilökohtainen tiedonanto 5.9.2012).

Monella paikkakunnalla on selkeästi roolitettu tehtävät, eli osa toimittajista vain kuvaa, osa toimittaa jutut. Lounais-Suomen uutisten alun aikaan uutispäällikkönä toimineen Hannu Vähämäen mukaan, siinä mielessä Turun aluetoimitus on aina ollut edistysellinen. Yle Turun toimituksessa on aina kannustettu ja haluttu, että kaikki tekevät journalistista puolta työstä, eivät vain teknistä. (Vähämäki 5.9.2012.)

Tämä tarkoittaa käytännössä, että saman päivän aikana toimittaja tekee taustatutkimuksen, haastattelee jutun eri osapuolet sekä kuvaa haastattelut ja kuvituskuvat. Tästä hankitusta materiaalista toimittaja tekee uutissähkeen ja alle minuutin mittaisen audion radiouutisiin, pidemmän audion radion päivittäispuolelle, käsikirjoittaa tv-jutun tai sähkesatosen, eli uutissähkeen ja haastateltavan kommentin, sekä editoi sen ja vielä kirjoittaa nettijutun.

Toki juttukeikoille useimmiten mennään työpareina, jolloin työurakka jaetaan parin kesken, mutta edellä kuvailtu yksin tekeminen ei ole harvinaista, vaan osalle toimittajista päivittäistä.

3.1.1 Miksi monimediatoimittamiseen päädyttiin?

Monimediallisuus sai alkunsa Yle Turun toimituksessa jo Lounais-Suomen uutisten alkumetreillä, kun monimediatoimittamista sisäänajettiin ensimmäisiä televisiolähetystyksiä tehtäessä. Edelleen televisiolähetysten pilottitoimitukset Pohjois-, Keski- ja Lounais-Suomessa jatkavat tällä tiellä ja se on ollut luontaista alun jälkeen. (Vähämäki, henkilökohtainen tiedonanto 5.9.2012.)

Lähes kaikki toimittajat silloisessa Turun Radiossa olivat radiotoimittajia, suurimmalla osalla ei ollut minkäänlaista tv-toimittamisen taustaa. Lounais-Suomen uutisten ensimmäisenä ohjaajana aloittaneen Simo Kymäläisen mukaan toimittajista ryhdyttiin kouluttamaan tv-toimittajia muutamaa kuukautta ennen ensimmäistä lähetystä. Radio-organisaation sisään lähdettiin siis rakentamaan tv-lähetystä. (Kymäläinen, henkilökohtainen tiedonanto 31.8.2012.)

Tv-jutut kuvasivat alkuun ammattilaiset, joko Yle uutisten kuvaaja tai alihankintana palkattu freelance-kuvaaja. Joitain vuosia Lounais-Suomen uutisten alun jälkeen, alueuutisorganisaatiossa tehtiin taas pioneeriharppaus. Toimittajat alkoivat itse kuvata juttuja ja Turussa tämä vietiin kaikkein pisimmälle. (Kymäläinen 31.8.2012.)

Kun muualla mediatoimittajat kuvaavat ja leikkaavat jutut, Turussa ei mediatoimittajia tässä mielessä ole ollenkaan. Nykyään Pasilassa tuottajana työskentelevän Kymäläisen mukaan tämä oli Yleisradiossa uutta. ”Siitä kirjoitettiin esimerkiksi Journalistissa ja A-studio teki jutun, että tällaista uutistenteko on nykyään, että yksi ihminen tekee kaiken yhdessä päivässä. Työskentelytapaan liittyi myös paljon pelkoja ympäri Yleä, että tuleeko tästä nyt maan tapa, että pitää alkaa kaikki yksin tekemään.” (Kymäläinen 31.8.2012.)

3.1.2 Monimediallisuuden haasteet

Toimittaja Hannu Vähämäki kuvaili keskustelussamme (5.9.2012) monimedia-toimittamista aikamoiseksi urakaksi, kun toimittaja tekee saman päivän aikana ensin journalistisen työn kentällä, jonka jälkeen hän editoi materiaalin toimituksessa useampaan eri välineeseen. ”Koen, että se syö väkisinkin sitä journalistista osaamista, kun tekninen osaaminen vie liian suuren prosenttiosuuden työprosessista. Voi sanoa, että tekninen puoli lohkaisee puolet osaamisesta. Jutut voisivat olla syvällisempiä ja parempiakin, jos aikaa journalistiseen puoleen olisi enemmän.” (Vähämäki 5.9.2012.)

Vähämäki kokee, että monimediallisuudessa on hyviä puolia ja huonoja puolia. Hyvä puoli on taloudellinen näkökulma. Yksi ihminen pystyy tekemään parhaimmillaan kolmen ihmisen työn, kun verrataan 20 vuotta taaksepäin. ”Huonoja puolia on, että se on henkisesti raskasta, on aina kiire, ei ehdi kunnolla taustoittaa ja miettiä omia aiheita, eikä ehdi kunnolla perehtyä niihin aiheisiin, jotka pitää tehdä” (Vähämäki 5.9.2012).

4 TUTUILLE IHMISILLE TUTTUJA ASIOITA – ALUEELLISEN TELEVISIOTOIMINNAN ALKU JA TARKOITUS

Erkki Laatikainen sanoo osuvasti: ”Virkeät maakuntaradiot ja alueelliset televisiouutiset yhdistävät maakuntansa, luovat myönteistä tuntoa ja uskoa suotuisaan huomiseen. Maakuntahenkisyyden ruokkiminen lähentää Yleisradiota ihmisiin ja seutuihinsa.” (Heino, Leppänen & Mäntymäki 2010, 235).

Yleisradion alueuutistoiminta alkoi vuonna 1968. Eri puolilla maata aloitetut alueuutiset olivat Yleisradiolta merkittävä ratkaisu. (Kokkonen 1998.) Kokkonen sanoin, ”se toi uuden riippumattoman uutiskanavan maakunnallisten lehtien uutisoinnin rinnalle ja nosti sekä radio- että televisiouutisten ja yleisradion ajankohtaisohjelmien kautta maakuntien tärkeät asiat entistä paremmin kansalliseenkin tietoisuuteen”. (Kokkonen 1998.)

”Tavallista ihmistä kiinnostavat kaikkein eniten ‘minun asiat’ eli lähiasiat”, käy ilmi Olli Hämäläisen muistiosta. Lisäksi ihmisiin vetoavat inhimilliset, ns. Human interest -aiheet. Tähän alueellisella televisiotoiminnalla on helpompi päästä. (Kokkonen 1998.)

Alueellinen televisiotoiminta palveleekin ensisijaisesti alueen katsojia, mutta myös valtakunnallista uutistarjontaa. Kuten Pekka Silvola osuvasti toteaa, ”Alueet saavat osakseen enemmän ymmärtämystä silloin, kun voidaan lähettää ajankohtaisia uutisia TV:n valtakunnan uutisiin.” Tärkeää on, että eri alueiden keskeiset uutisasiat tulevat kansallisesti tietoon. (Kokkonen 1998).

4.1 Lounais-Suomen uutiset tulevat

Vuoden 2000 alussa käynnistettiin Yle Turun alueellinen tv-uutistoiminta (Yle 2000). Turusta toimitettavien lähetysten toiminta-alueena oli koko Varsinais-Suomi ja Satakunta (Uotila 2005, 6).

Jukka Uotilan haastatteleman Turun Radion silloisen toimituspäällikön Vesa Laaksosen mukaan ”Lounais-Suomen uutiset olivat edelläkävijä Ylen monimediaalisen toimitustyön kehittämisessä”. Samaa aineistoa käytettiin niin radiossa, televisiossa kuin internetissäkin. (Uotila 2005, 6.)

Yle Turun silloisen uutispäällikön Hannu Vähämän mukaan koko toiminta lähti pienistä murusista, joita alettiin kehittää vähitellen. Ensin hankittiin ensimmäinen toimittajakunta, osin yliopistolta tiedotusopin opiskelijoita ja osa silloisesta vakinaisesta väestä. Työtiimi oli siis melko pieni, kun ensimmäinen lähetys tuli ulos 6.1.2000. (Vähämäki 5.9.2012.)

Ennen ensimmäistä lähetystä oli kova kiire valmistella Lounais-Suomen uutisten kokonaisuutta. Ei ollut erikseen johtoporrasta, joka olisi selvästi sanonut, miten asiat tulisi tehdä. Pilottitoimitukset eli Lounais-Suomessa Turku, Keski-Suomessa Jyväskylä ja Pohjois-Suomessa Oulu saivat itse tehtäväkseen ideoida television uutislähetysten. Muutamiaan otteeseen pilottitoimitukset kokoon-
tuivat yhteen miettimään jonkinlaista yhteistä formaattia. (Vähämäki 5.9.2012.)

Ajatus oli, että Yleisradio tarjoaisi katsojille alueellisen ikkunan, eli paikallisia uutisia, paikallisia ihmisiä ja paikallisia maisemia sekä kaupunkikuvia, jotta uutislähetysten sisältö ei enää olisi orjallisesti vain pääkaupunkiseudulta. Tämä oli alueellisten televisiouutisten hyvin väljä viitekehys alussa. Haluttiin tuoda televisioon maakunnallisia uutisia, joita paikallisradioissa oli tuotettu jo montakymmentä vuotta. Aiheet olivatkin osin samoja, mitä tehtiin samana päivänä radioon. (Vähämäki 5.9.2012.)

Vuonna 2000 jos katsoi valtakunnallisia puoli yhdeksän uutisia televisiosta, uutiset olivat pääosin tehty pääkaupunkiseudun asioista. Esimerkiksi Turussa oli yksi valtakunnan tv-uutisten toimittaja, joka teki juttuja Turusta, mutta jutut tehtiin silti useimmiten pääkaupungin näkökulmasta ja jutuissa saatettiin kertoa tälääläisille itsestäänselviä asioita. (Kymäläinen 31.8.2012.)

Lounais-Suomen uutisten ensimmäiseksi ohjaajaksi palkattu Simo Kymäläinen sanoo, että nykyään Pasilan puoli yhdeksän uutisissa saatetaan käsitellä vaikkapa eurokriisiä, kun taas esimerkiksi samaan aikaan toriparkki on iso uutinen turkulaisille, mutta ei ole aiheena kovinkaan kiinnostava valtakunnallisesti. ”Paikalliset päätökset ja tapahtumat ovat tärkeitä paikallisille ihmisille ja herättävät suuria intohimoja täällä” (Kymäläinen 31.8.2012). Alueella voidaan myös tehdä kevyempiä juttuja, kun tiedetään, että valtakunnan uutislähetysissä käsitellään kovemmat aiheet, kuten vaikkapa talous ja politiikka.

Toimittaja Hannu Vähämäki toteaa, että ainahan uutisista sanotaan, että tavallisen ihmisen näkökulmaa pitäisi tuoda juttuihin. ”Pasilasta välittyi vuosituhannen alussa se, että haluttiin avata alueellinen näkyvyys maakuntiin television välityksellä, jotta päästäisiin Helsinki- ja Tampere-keskeisyydestä” (Vähämäki 5.9.2012).

Uotilan tekemässä (2005, 6) haastattelussa silloinen toimituspäällikkö Vesa Laaksonen sanoo, että ”Uutispolitiikassaan Turun Radio pyrkii olemaan mukana arjessa lähellä ihmisiä, tavoittelematta mitään kapeita kohderyhmiä. Pidemmällä ajanjaksolla tähtäimessä on alueellinen tasapuolisuus, mutta tapahtumat ratkaisevat päivittäiset uutiset”.

4.2 Kokeilulle mallia ulkomailta

Yle Turun toimituksessa ei ollut vielä edes studiota rakennettuna, sitä oltiin juuri aloittamassa, kun nykyisin tuottajana Pasilassa työskentelevä Simo Kymäläinen aloitti työnsä pari kuukautta ennen h-hetkeä. Yle Turun toimituksessa ei myöskään ollut ensimmäistäkään nauhuria tai kameraa. Lavasteet tehtiin Tohlopissa Tampereella. ”Joulukuussa kävimme silloisen uutispäällikön Hannu Vähämäen kanssa Pasilassa katsomassa, miten uutislähetystä tehtiin ja otettiin mallia. Muistan napanneeni vanhan ajolistan esimerkiksi itselleni, koska Turussa ei ollut toimitusjärjestelmääkään”. (Kymäläinen 31.8.2012.)

Päälähetysten malli kopioitiin pilottitoimituksiin Ouluun, Jyväskylään ja Turkuun. Mallia otettiin tuolloin naapurimaan Ruotsin alueellisesta uutistoiminnasta ja BBC:sta. Erityisesti Englannissa toimineesta alueuutisverkostosta puhuttiin paljon. (Kymäläinen 31.8.2012.)

Kymäläinen muistelee, kuinka koko ajan korostettiin, että kyseessä oli kokeilu ja katsotaan, miten koko juttu lähtee käyntiin. ”Puhuttiin kokeilusta, koska tarkoitus oli katsoa, onnistutaanko tässä. Puhuttiin kokeilusta myös siksi, että silloisen kahdeksan aluetoimituksen sijaan aloitettiin kolmesta aluetoimituksesta.” (Kymäläinen 31.8.2012.)

Ylen mittakaavassa toteutus tehtiin harvinaisen pienellä budjetilla. ”Pasilassa pitkän linjan yleläinen ja pilottihankkeiden tekniikan luonnista vastannut Jyrki Vaara esimerkiksi kiteytti projektin siten, ettei hän muistanut koko Yle-uransa aikana tehneensä mitään niin halvalla.” (Kymäläinen 31.8.2012.)

Puhuttiin siis täysin pioneeri-hankkeesta Yleisradiossa ja voidaan sanoa tällöin alkaneen uusi aika Ylessä, ei enää hankittu kustannuksista piittaamatta parasta, vaan esimerkiksi alueuutisten studiot pyrittiin rakentamaan taloudellisesti. Tekninen ulosajo toteutettiin pilottitoimituksissa Ylen silloiseen käytäntöön nähden todella kevyesti ja epäiltiin, onko se edes mahdollista käytännössä. (Kymäläinen 31.8.2012.)

4.3 Radiotoimittajat tekemään televisiota

Lounais-Suomen uutisten alussa keskityttiin televisiojuttujen tekoon miettimättä sen tarkempia visioita, jo siitäkin syystä, ettei kokemusta niiden tekemisestä ollut entuudestaan. Näin ollen tekeminen oli hidasta ja kantapään kautta oppimista. Kaikki lähetykset saatiin kuitenkin aina tehtyä. (Vähämäki 5.9.2012.)

Hannu Vähämäki muistelee, että juttutyypit olivat hyvin pelkistettyjä. Sen tarkemmin ei lähdetty miettimään näkökulmia. Siihen ei yksinkertaisesti ollut eväitä, koska ihmiset eivät osanneet tehdä vielä perus tv-juttuakaan. Vasta vuosien saatossa alettiin miettiä eri välivaiheitten kautta tv-juttujen tarkempaa sisältöä. (Vähämäki 5.9.2012.)

”Itselläni oli visio, että kaksi vuotta menisi ns. sisäänajossa, ennen kuin työporukka oppisi tv-juttujen teon, mutta suunnitelmat romuttuivat jo kolmen kuukauden jälkeen, kun muutosvoima oli niin kova pilottihankkeessa. Mentiin koko ajan uuteen asiaan, eikä aiemmin aloitettujen asioiden sisäistämiseen ollut aikaa.” (Vähämäki 5.9.2012.)

Televisioon tehdyt juttutyypit olivat alussa pitkälti samat kuin nykyäänkin. Tehtiin toimitettuja tv-juttuja ja sähkösatasia, joiden lisäksi gallupit olivat jonkin aikaa juttutyypinä (Vähämäki 5.9.2012).

”Yksi kokeiluista oli yhden koko uutispäivän kattava aihe, josta tehtiin monta juttua erilaisin näkökulmin. Tehtiin esimerkiksi useita haastatteluja jotka sitten muodostivat toisiaan seuraavat jutut. Yhden aiheen paketit osoittautuivat kuitenkin liian raskaaksi formaatiksi ja koettiin, etteivät ihmiset jaksaneet yhdestä aiheesta niin paljon. Siitä tuli enemmän sellainen makasiinimainen juttupaketti, kuin nopearytminen uutislähetys ja se jäikin juttuformaattina vain kokeiluksi.” (Vähämäki 5.9.2012.)

Myös studiovieraita käytettiin enemmän jonkin aikaa, kun Pasilasta haluttiin, että vieraita olisi paljon. Kokeilusta kuitenkin luovuttiin ajan mittaan jo tilojen ja uutisstudion hankalan koon takia, sekä työntekijöitten vaihduttua Yle Turun toimituksessa. (Vähämäki 5.9.2012.)

Jos nyt katsoo tänä päivänä Lounais-Suomen uutisten lähetystä, on sisällössä paljon samoja elementtejä, mitä jo alussa ryhdyttiin tekemään toimituksellisesti. Lähetysten sisältö ei ole muuttunut vuosien varrella kovinkaan paljon. Sen sijaan tekniikka on muuttunut paljon, perusjutunteko sisällöllisesti ei niinkään (Vähämäki 5.9.2012).

4.4 Muutosvastarintaa

Pilottihankkeet saivat kokea kuitenkin myös kovan muutosvastarinnan joka paikkakunnalla, koska maakunnissa oli totuttu tekemään vain radiota. Helsingin Pasilassa ja Tampereen Tohlopissa puolestaan oli aistittavissa suuri epäusko, että ”eihän ne osaa sitä telkkaria tehdä” (Vähämäki 5.9.2012). Välineellinen omanarvontunto oli korkea, Hannu Vähämäki muistelee.

Haaste olikin lähteä tarjoamaan tv-uutisia uskottavana formaattina. Näin ollen auottiin uusia uria, Vähämäki kertoo. ”Ei tv-lähetysten teko mitään rakettitiedettä ole, kyllähän sitä oppii tekemään, kun vaan annetaan aikaa siihen” (Vähämäki 5.9.2012).

4.5 Viiden vuoden jälkeen

Vuonna 2005, viisi vuotta aloittamisen jälkeen, Lounais-Suomen alueellisia tv-uutisia katsoi parhaimmillaan noin puolet tai jopa enemmän sillä hetkellä televisiota katsovasta yleisöstä (Uotila 2005, 6).

Alueuutiset olivat vuonna 2005 Yleisradion sen ajan mittavin panostus alueeseen ja sen ohjelmatoimintaan. Samaan aikaan kun tuotantoa lisättiin, henkilöstöä kuitenkin vähennettiin. (Uotila 2005, 6.) Tämä yhdistettynä siihen, että samat henkilöt tekivät – ja tekevät - uutisia kaikkiin välineisiin, on omiaan haastamaan niin työntekijät kuin Lounais-Suomen uutisiin toimitetut jututkin.

Melko pian aamu-tv kiinnostui alueellisista jutuista ja alkoi ottaa niitä myös omiin lähetyksiinsä. Näyttämällä paikallisia juttuja valtakunnanverkossa pystyttiin näyttämään muulle maalle, mitä täällä osassa maata tapahtuu. (Kymäläinen 31.8.2012.)

Simo Kymäläinen muistaa, kuinka vähitellen, noin kahden-kolmen vuoden kuluessa aloittamisesta alueuutislähetykset vakiinnuttivat paikkansa. Tehtiin päätös, että muutkin viisi aluetoimitusta otetaan projektiin mukaan kolmen kokeilutoimituksen lisäksi (Kymäläinen 31.8.2012).

Pari vuotta sitten Pasilaan perustettiin alueuutisdeski, joka tarkoittaa sitä, että yksi ihminen huolehtii, että alueellisia tv- ja radiojuttuja otetaan valtakunnallisiin lähetyksiin. Joka päivä alueilta pitää tulla juttuja ja näin ollen alueellisten juttujen määrä on lisääntynyt valtakunnan verkossa. (Kymäläinen 31.8.2012.)

”Uskonkin, että alueellisuuden painottaminen Ylen strategiassa on alueellisen tv-toiminnan myötä saanut entistä näkyvämmän painoarvon. Uskon, että Yleisradion johdossa on hyvin yksimielinen näkemys siitä, että alueuutiset ovat tosi tärkeä osa uutiskirjoa ja alueet tuottavat yhä enemmän juttuja valtakuntaan”. (Kymäläinen 31.8.2012.)

Juttujen teko on viety myös pidemmälle siinä mielessä, että aluetoimituksissa hankitaan materiaalia valtakunnan uutistoimittajille heidän juttuihinsa. Pasilasta saatetaan esim. pyytää hakemaan kuvitus tai haastattelu Helsingissä tehtävää juttua varten. Alueellisesta uutistoiminnasta onkin tullut hyvin tärkeä osa Yleisradion kokonaistoimintaa (Kymäläinen 31.8.2012).

Tänä päivänä alueelliset toimitukset uutisoivat oman alueensa tapahtumia ja tekevät tiivistä yhteistyötä edelleen Ylen kotimaan toimituksen kanssa, jotta koko maan tapahtumista syntyisi mahdollisimman kattava kuva. (Yle 2010.)

4.6 Kehitettävää vuosien varrella ja tulevaisuudessa

Vuosien aikana omat haasteensa Lounais-Suomen uutisille ovat tuoneet esimerkiksi lähetysaikojen muutokset. Muutokset lähetyssajoissa ovat paikoin vaikuttaneet negatiivisesti katsojalukuihin. Päätökset on kuitenkin tehty Pasilassa, eikä toimituksessa pystytäkään niihin paljonkaan vaikuttamaan. (Kymäläinen 31.8.2012.)

Toimituksissa on pyritty kehittämään työtä erilaisin kurssituksin ja palautteenannon kautta (Kymäläinen 31.8.2012). ”Tekniseen osaamiseen ja sen puutteisiin puututtiin, kun siirryttiin monimediatoimittamiseen ja huomattiin vaikkapa virheitä valotuksessa.”

Yksi isoimmista alueuutistoiminnan uudistuksista oli ATVU 2011 -konsepti, jonka työryhmään Simo Kymäläinen kuului. Tällöin keskityttiin puhtaasti sisällön parantamiseen ja pyrittiin muuttamaan esimerkiksi alueuutisten turhankin virallista tyyliä (Kymäläinen 31.8.2012).

Kymäläinen kertoo, että tuolloin huomioitiin esimerkiksi, että tv-juttua kuvatessa arkailtiin mennä tarpeeksi lähelle kuvauskohdetta ja kuvattavan tapahtuman keskelle. Juttuaiheisiin kiinnitettiin myös huomiota. Työryhmä piti niitä paikoin liian virallisina. Juttuihin toivottiin enemmän tarinallisuutta ja painotettiin, että toimittajat saavat näkyä myös jutuissa. Ständejä toivottiinkin lisää. (Kymäläinen 31.8.2012.)

Oman haasteensa tuo kuitenkin tv-jutun tyylin valitseminen silloin kun samasta materiaalista pitäisi tehdä juttu sekä alueellisiin uutisiin, että valtakuntaan. Tällöin tyyli väkisininkin kallistuu virallisempaan. Elämänmakuinen juttu voi kuitenkin olla useasti puhuttelevampi, kuin turhan virallinen juttu. (Kymäläinen 31.8.2012.)

”Alueuutisten tekijöiden kesken ollaan aina puhuttu, että meidän pitäis olla lähempänä ihmistä ja täällä alueella se on mahdollista. Vuosien varrella kokeilu vakinaistettiin ja hyvää palautetta saadaan edelleen paljon.” (Kymäläinen 31.8.2012.)

Hannu Vähämäki puolestaan sanoo, että hänen mielestään Lounais-Suomen uutisten jutut saisivat olla paikoin nykyistä kiinnostavampia, mutta tätä vaikeuttaa se, että juttuaiheita valmisteleva suunnitteluporras on kovin ohut ja riittämätön. ”Suunnittelupuolella pitäisi olla enemmän voimavaroja, jotta aiheiksi voitaisiin valita vieläkin päivänpolttavampia juttuja ja suunniteltua sapluunaa voitaisiin muuttaa tarvittaessa vielä aamulla. Näin voitaisiin löytää nykyistä enemmän tuoreita aiheita, eikä oltaisi liiaksi tiedotustilaisuuksien ja tiedotteiden varassa. Päivänpolttavampaan uutisointiin pitäisi päästä.” (Vähämäki 5.9.2012.)

Kuten Vähämäki toteaa, uutislähetys ei koskaan ole täydellinen. ”Olen joskus sanonut, että jokaisessa uutisjutussa on virheitä, koska ihmiset käsittävät tietyt asiat eri tavalla. Aina löytyy parantamisen varaa joka lähetyksestä. Se tällä alalla kiehtookin ja kannustaa yrittämään enemmän, jos siihen vain on mahdollisuuksia.” (Vähämäki 5.9.2012.)

5 OMAT TV-JUTTUNI LOUNAIS-SUOMEN UUTISIIN

5.1 Toteutus

Opinnäytetyöni tuoteosa koostuu Lounais-Suomen uutisiin kesällä 2012 tekemistäni tv-jutuista. Työskentelin tuolloin kesätoimittajana ja toimitin radio-, tv- sekä nettiuutisia. Keskityin erityisesti myös kuvaamisen treenaamiseen. Lisäksi opettelin muun muassa apulaisohjaajan työnkuvaa ja aloitin uutistenlukijana radiossa. Voidaan siis sanoa, että pääsin tekemään monimediajournalismia sen kaikissa muodoissa.

Tuoteosan tv-jutut valitsin sen mukaan, että jokaisessa niissä roolini oli erilainen. Lättähattu-nimisen jutun toimitin ja mukanani oli tuotannon freelance-kuvaaja. Rölli-jutun puolestaan kuvasin ja editoin, toisen kesätoimittajan toimitaessa jutun. Swan Regatta –jutun tein kokonaan itse. Tein kolme haastattelua samalla kuvaten ne, hankin kuvituskuvat, sekä käsikirjoitin ja editoin jutun.

Kaikki kolme tv-juttua tulivat Lounais-Suomen uutisissa noin 2 minuutin mittaisina kesän 2012 aikana. Ne uutislähetykset, joissa tekemäni jutut olivat mukana, katsottiin ryhmähaastatteluissa osana tutkimustani. Näin jutut linkittyivät myös opinnäytetyöni tekstiosaan.

5.2 Analyysi produktion onnistumisesta

Suurin haaste tv-juttujen teossa oli mielestäni monimediatoimittamisen kaikkien osa-alueitten hallitseminen niin, että valmis juttu olisi tasapainoinen, laadukas uutisjuttu. Ongelmana onkin, että osattavaa on paljon.

Lättähattu-jutussa tein henkilökuvamaisen uutisen 13-vuotiaasta Visa Pöntisestä, jolla on erikoinen junaharrastus. Koin, että henkilökuvaa oli melko helppoa ja mielekästä toimittaa. Kysymyksiä oli vaivatonta keksiä haastateltavalle ja aiheesta oli antoisaa miettiä toimivaa käsikirjoitusta. Lisäksi kuvausympäristönä ollut historiallinen lättähattu-kiskobussi takasi hyvän kuvamateriaalin, joka teki toimittamisesta entistä sujuvampaa. Lopputulokseen olen tyytyväinen, enkä koe sitä tehdessäni kohdanneeni erityisiä haasteita.

Rölli-juttu puolestaan oli uutinen Turussa kuvatun elokuvan teosta. Toimituksemme toinen kesätyöntekijä Kalle Mäkelä haastatteli elokuvan ohjaajaa sekä näyttelijöitä Mikko Leppilampea ja Iina Kuustosta. Minun tehtäväni oli alunperin vain kuvata juttu, mutta Mäkelän sairastuttua äkillisesti, käsikirjoitin ja myös editoin tv-jutun. Tilanne kuvaa hyvin toimituksessa vastaan tulevia nopeitakin muutoksia, jolloin monimediatoimittamisen hallitseminen on tarpeen.

Haasteellisinta juttua kuvatessa oli valintojen tekeminen kuvauspaikalla, kun joka puolella tapahtui koko ajan ja kuvattavaa oli paljon. Oli myös oltava nopea, koska aikaa oli rajallisesti elokuvan tuotantoryhmän aikataulun takia. Kuvauspaikalla piti myös olla tarkkana, ettei ollut tuotantoryhmän tiellä. Piti myös huolehtia, etten kuvannut silloin, kun elokuvaa purkitettiin, sillä vain harjoituksia oli lupa kuvata ja käyttää tv-jutussa.

Kolmas juttu tuoteosassa on uutinen Turussa järjestetystä Swan Regatta -purjehdustapahtumasta. Lähdin juttukeikalle yksin, tarkoitukseni haastatella tapahtuman järjestäjiä. Paikanpäällä tein ratkaisun haastatella myös tapahtuman suojelijaa amiraali Juhani Kaskealaa ja kysyä kommenttia silloin ajankohtaisesta Suomen Olympiavoitosta purjehduksessa. Päätin haastatella myös paikalle osunutta ”tavista”, joka osallistui purjehdusveneellään tapahtumaan.

Näin ollen juttu paisui matkan varrella, mutta kaikki materiaali päätyi valmiiseen juttuun ja olin lopulta tyytyväinen tekemiini ratkaisuihin. Mielestäni työn jälki ei myöskään kärsinyt työn määrästä huolimatta. Tv-jutun spiikit ovat ne, mihin en ole tyytyväinen. En kiireessä ja ajan loppuessa huomannut, että päätin kolme spiikkiä kysymykseen. Huomasin asian vasta seuraavana päivänä katsoessani jutun uudestaan. Jos jutun tekoon olisi ollut enemmän aikaa kuin vain yksi päivä, ei samaa kiireestä johtuvaa kömmähdystä ehkä olisi tullut tehtyä.

Olen tyytyväinen kaikkiin kolmeen tv-juttuuni. Varsinkin kokonaan itse tehty Swan Regatta -juttu antoi uskoa, että pystyn sekä toimittamaan ja kuvaamaan jutun sekä saamaan sen valmiiksi vielä saman päivän aikana. Tällöin kuitenkin riski kasvaa, että kiireessä voi tulla virheitä, joko sisällöllisiä, teknisiä tai rakenteellisia. Tämä on omasta mielestäni riski Lounais-Suomen uutisten sisällön kannalta. Kuten monimediallisuutta käsitelleessä luvussa kysyin aiemmin, miten tuottaa laatujournalismia pakkotahdilla, kun asioihin keskittymiseen on yhä vähemmän aikaa?

6 KUKA KATSOO LOUNAIS-SUOMEN UUTISIA?

Alueelliset tv-uutiset toimitetaan yhteistyössä Porissa toimivan Yle Satakunnan kanssa ja Lounais-Suomen uutiset näkyvätkin Varsinais-Suomen lisäksi myös Satakunnassa. Vastaanottimien äärellä voi olla siis katsojia aina Kemiönsaaresta Poriin ja Uuteenkaupunkiin saakka.

Finnpanel Oy:n tekemien tutkimusten perusteella (kts. s.25–26) voidaan sanoa, että Lounais-Suomen uutisia katsovat eniten yli 60-vuotiaat ihmiset, jotka asuvat kaupungissa. Yle Turun toimituksessa vuodesta 1999 työskennellyt ja nykyisin Pasilassa töitä tekevä Simo Kymäläinen uskoo (31.8.2012), että ikäihmisillä on eniten aikaa katsoa paikallisuutisia. Tätä tukevat myös haastattelemiltani ihmisiltä saamani vastaukset. Kolme iäkkäintä, 66-, 74- ja 86-vuotiaat haastateltavat kertoivat katsovansa Lounais-Suomen uutisia joka päivä tai useamman kerran viikossa (Taulukko 4).

”Katson Lounais-Suomen uutiset joka päivä, jos vain olen kotona. Joskus katson jopa netistä lähetyksen, jota en ole tv:stä nähnyt, tai seuraavana aamuna uusinnan. Uusinta on hyvä asia ja se, että silloin näkee myös muitten alueitten lähetykset.” (Nainen, 66, Turku.)

Myös lähetysajankohdalla on jonkin verran vaikutusta katsojakuntaan, arvioi Kymäläinen (31.8.2012). Kun lähetys alkoi yhteen aikaan kello 17.50 heti Pikukukkosen jälkeen, toimitukseen saatiin esimerkiksi enemmän palautetta pienten lasten äideiltä. Nyt lähetysajan ollessa klo 19.10, vaikutus voi olla tämä:

”Ei työssä käyvä ja perheellinen oikein tahdo ehtiä Lounais-Suomen uutisten lähetysajankohdaksi television ääreen, kun on nuorten harrastuksiin viemiset vielä työpäivän jälkeen.” (Nainen, 53, Naantali.)

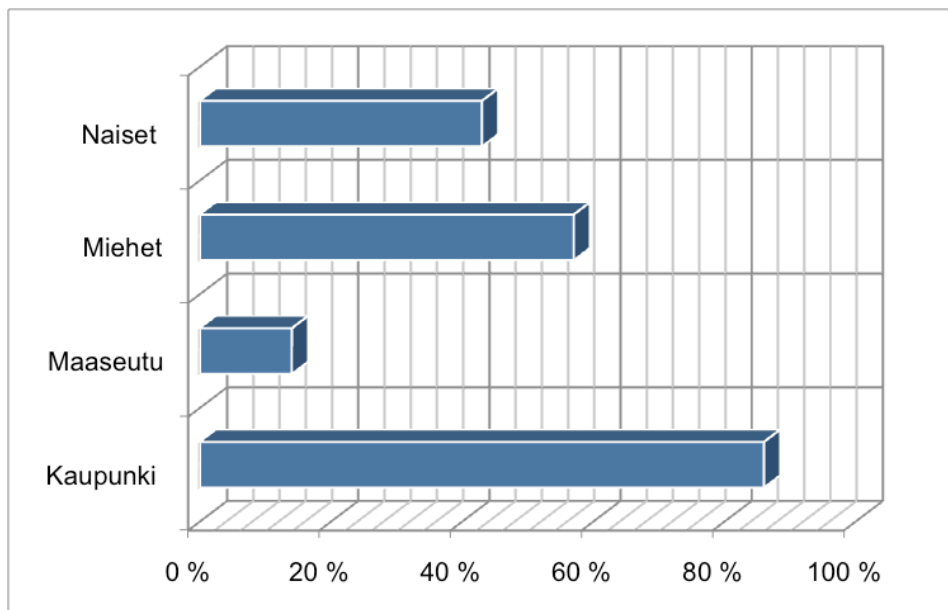
Haastattelemistani, 32–56 -vuotiaista neljä seitsemästä vastasi katsovansa lähetysten muutaman kerran viikossa, kaksi vastasi katsovansa sen harvemmin, kuin muutaman kerran kuukaudessa. Vain yksi vastasi katsovansa päivittäin (Taulukko 4). Tuoreimpien lukujen perusteella voidaan todeta (Kuva 2), että mieskatsojia on varsinkin alueellisella ensilähetyksellä enemmän kuin naiskatsojia. Seuraavan päivän valtakunnallista uusintalähetystä katsoo myös useampi alle 34-vuotias kuin ensilähetystä (Kuva 4).

Lounais-Suomen uutisten katsojaprofiili

- Ensilähetyksen katsojia alueella keskimäärin: 50 000 (9 %)
- Valtakunnallinen uusinta, katsojia keskimäärin: 72 000 (2 %)
- EL alueella + VK uusinta katsojia yhteensä: 122 000

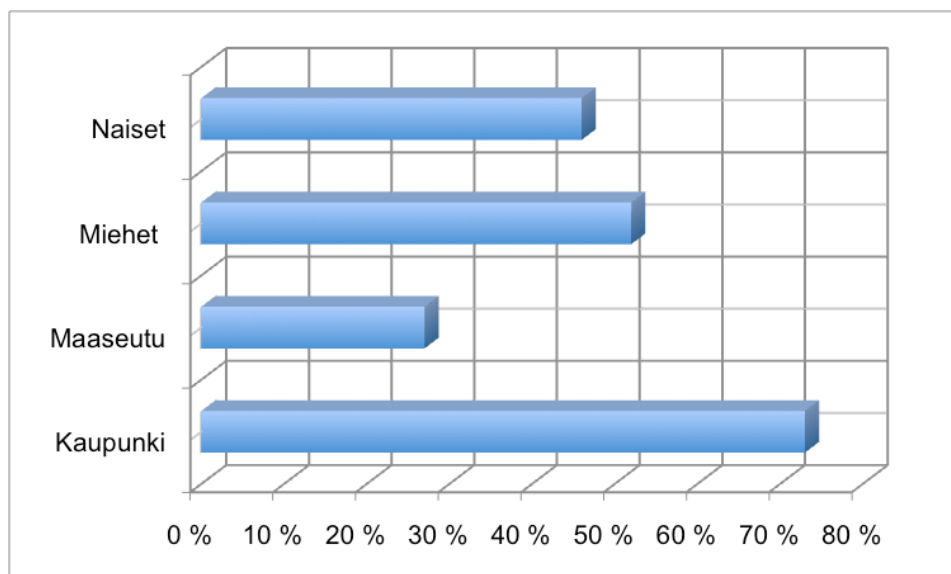
Kuva 2. Ensilähetyksen katsojaprofiili alueella iän mukaan.

Kuva 3. Ensilähetyksen katsojaprofiili sukupuolen ja asuinalueen mukaan.

Kuva 4. Uusinnan katsojaprofiili valtakunnallisesti iän mukaan.

Kuva 5. Uusinnan katsojaprofiili valtakunnallisesti sukupuolen ja asuinalueen mukaan.

Lähde: TV-mittaritutkimus, Finnpanel Oy - Yle

7 LOUNAIS-SUOMEN UUTISTEN LAATU KATSOJIEN KANNALTA

Julkinen palvelu kuuluu kaikille. Tämän vuoksi Yle haluaa tavoittaa tulevaisuudessa suomalaiset entistä paremmin. Tavoitteena on vuoden 2013 loppuun mennessä, että 100% suomalaisista käyttää Ylen palveluja vuositasolla, 90% suomalaisista pitää jotain Ylen palvelua kiinnostavana (vuonna 2011 82%) ja 80% suomalaisista käyttää jotain Ylen palvelua joka päivä (vuonna 2011 74%). ”Oikeutemme olla olemassa perustuu muun muassa siihen, että osaamme palvella mahdollisimman monia hyvin.” (Yle 2012.)

Jotta Lounais-Suomen uutiset voisivat osaltaan palvella mahdollisimman monia alueen katsojia hyvin, on uutislähetystä tehtäessä otettava huomioon, mitä katsojat paikallisuutisilta toivovat ja kuinka laadukkaina he lähetystä pitävät.

Televisiouutisten kohdalla laadun voidaan ajatella jakautuvan tekniseen, journalistiseen ja yleisön kokemaan laatuun (Nukari & Ruohomaa 2003, 85). Opinnäytetyössäni käsittelen katsojien kokemaa laatua.

Yleisradiolaadusta puhutaan esimerkiksi Eeva Mäntymäen väitöskirjassa (2006). ”Laatu on yksi julkisen palvelun yleisradiotoimintaan assosioituva perusarvo, jota ei kyseenalaisteta, vaikka käsitteen sisällöstä ja merkityksestä kiisteellään”. Mäntymäen tutkimuksesta selviää, että laadukkaat televisio-ohjelmat yhdistetään usein Yleisradion kanaviin. (Mäntymäki 2006, 146–148.)

Uutiset ja muu asiakeskeinen ohjelmisto edustavat usein laatua (Mäntymäki 2006, 147, 170–171). ”Yleisradio tuottaa ohjelmia pienemmille sosiaalisille ryhmille, ja Yleisradiolla on erityinen sosiaalinen vastuu totuudellisesta, riittävästä ja kaikkia sosiaaliryhmiä tasapuolisesti huomioonottavasta ohjelmantuottamisesta. Näin Yleisradio tukee sekä kansallisia että vähemmistökulttuureja ja on näillä perustein laadukas ohjelmantuottaja.” (Peippo 2008, 30; Ala-Fossi 2005a, 50–51, 53.)

Katsojan kokema laatu on kuitenkin aina subjektiivista. Näin ollen tv-uutisten laadun määrittely on vaikeaa (Nukari & Ruohomaa 2003, 85).

Esimerkiksi tutkimusosaan haastattelemani maahanmuuttajataustainen nainen toi hyvin esiin sen, että jokaisen ihmisen kokema laatu rakentuu hänen omien kykyjensä ja kokemustensa kautta (Nukari & Ruohomaa 2003, 86).

”Uutistenlukijoiden ja toimittajien olisi hyvä puhua selkeästi ja selkokielistä suomea. Jos on kovin vaikeita sanoja, esimerkiksi kaikki maahanmuuttajat eivät välttämättä ymmärrä, mitä uutisessa kerrotaan.” (Nainen, 16, Raisio.)

Luotettava uutistoiminta on katsojien mielestä kaikkein tärkein televisiokanavan ominaisuus (Nukari & Ruohomaa 2003, 90). Mitä luotettavampana katsoja pitää uutislähetystä, sitä laadukkaampina hän uutisia siis pitää.

Kymmenen haastattelemaani henkilöä kahdestatoista piti kaikkea Yleisradion uutistarjontaa hyvin tai erittäin laadukkaana (Taulukko 7). Sama määrä haastateltavia koki Lounais-Suomen uutiset hyvin tärkeänä tai erittäin tärkeänä osana kaikkea seuraamaansa uutistarjontaa (Taulukko 5). Kun kysyttiin kuinka laadukkaana haastateltavat pitivät Lounais-Suomen uutisia, kahdeksan kahdestatoista piti alueellista uutislähetystä hyvin tai erittäin laadukkaana (Taulukko 8).

Yksi ja sama laatu ei päde kuitenkaan samalla tavalla joka kohderyhmään (Nukari & Ruohomaa 2003, 91). Eri ikäiset ja eri sukupuolta olevat katsojat haluavat eri asioita, myös Lounais-Suomen uutisista. Ohjelmat, jotka puhuttelevat oma-kohtaisesti, ovat ihmisille niitä kaikkein merkittävimpiä (Nukari & Ruohomaa 2003, 89).

Tätä tukee myös tutkimusosan alaluvussa 9.2 esille tulevat erot katsojien välillä, mitä eri ikäiset ja taustaiset haastateltavat kokevat saavansa Lounais-Suomen uutisista. Vaikka useampi haastattelemistani ihmisistä kokivat paikallisuutiset laadukkaiksi, heille jokaiselle laadun takeena olivat usein eri asiat. Myös yhteisiä laadun takeita löytyi ja ne myös toteutuivat Lounais-Suomen uutisissa kaikkien haastateltavien mielestä. Näitä ominaisuuksia olivat monipuolisuus, ajan-kohtaisuus ja paikallisuus.

8 TUTKIMUSMENETELMÄ

Tutkimus toteutettiin ryhmähaastatteluina. Ryhmiä oli kolme, joista jokaisessa oli neljä henkilöä, kaiken kaikkiaan siis 12 haastateltavaa. Tutkimusmenetelmä valikoitui ennen kaikkea sen tavoittavuuden takia. Näin haastateltavat muodostivat myös eri ikäisistä (Taulukko 1), taustaisista ja sekä miehistä että naisista koostuvan kokonaisuuden.

Eskola ja Suoranta kirjoittavat kirjassaan Laadullisen tutkimuksen perusteet (1998, 96), että ryhmän olisi hyvä olla mahdollisimman homogeeninen. Tutkittaessa Lounais-Suomen uutisten katsojien tyytyväisyyttä, oli mielestäni kuitenkin perusteltua, että haastateltavien ryhmä edustaisi mahdollisimman monipuolisesti katsojakuntaa.

Haastatteluun oli tavoitteena saada nuoria, keski-ikäisiä ja eläkeikäisiä, eri puolilla Lounais-Suomea asuvia (Taulukko 2) sekä maahanmuuttajataustaisia henkilöitä, jotka katsovat Lounais-Suomen uutisia.

Lähdin tavoittelemaan haastateltavia tiedustelemalla tutuilta potentiaalisia henkilöitä. Laitoin myös sosiaalisessa mediassa viestejä tutuille ihmisille. Rajasin ulkopuolelle kuitenkin kaikki omaan lähipiiriini kuuluvat ihmiset. Lisäksi vein ilmoituksia yhden senioritalon ilmoitustauluille, soitin yhteen vanhusten palvelutaloon ja olin yhteydessä Turun Tyttöjen Talon maahanmuuttajataustaisten nuorten ryhmänvetäjään. Kaikkien käyttämieni väylien kautta sain haastateltavia.

Useampi henkilö myös kieltäytyi haastattelusta, vedoten siihen, etteivät he Lounais-Suomen uutisten seuraamisesta huolimatta koe osaavansa sanoa mielipidettä niistä. Tämä oli tutkimusosaa tehdessä paikoitellen haastavinta.

Olin kuitenkin erittäin tyytyväinen lopulliseen haastateltavien kokoonpanoon. Haastateltavien joukossa oli esimerkiksi ammattikunniltaan hyvinkin erilaisia ihmisiä (Taulukko 3). Ryhmissä oli niin opiskelijoita, yksityisyrittäjiä, eläkeläisiä, yksi erityisopettaja, maanviljelijä kuin myös terveydenhoitoalan työntekijä. Uskon, että tämä vaikuttaa osaltaan positiivisesti vastaustuloksien monimuotoisuuteen.

Eskola ja Suoranta suosittelevat ryhmähaastattelua tehdessä, että tila on riittävän rauhallinen ja mielellään kaikille neutraali (Eskola & Suoranta 1998, 92). Tätä silmällä pitäen, järjestin haastattelut Yle Turun toimituksen neuvotteluhuoneessa. Kahtena peräkkäisenä päivänä järjestetyt kolme haastattelua olivat kestoiltaan noin tunnin mittaisia. Haastattelut äänitin Zoom H2n -tallentimella.

8.1 Aineiston hankinta

Vaikka haastateltavien saamisessa oli omat haasteensa, menetelmän valinta oli lopulta oikea. Uskon, että esimerkiksi netissä julkaistu strukturoitu lomakehaastattelu ei olisi tavoittanut tarpeeksi monipuolista katsojakuntaa, eikä olisi tuottanut yhtä antoisia tuloksia.

Ryhmän kooksi valikoitui neljä henkilöä, jotta haastateltujen erilaiset kokemukset tulisivat kuulluiksi ja kaikille haastateltaville jäisi aikaa olla äänessä. Useamman haastateltavan löytäminen ja suuremman ryhmän aikataulujen yhteensovittaminen olisi myös ollut tutkimuksen aikataulu huomioon ottaen liian haasteellista. Nyt aikataulujen yhteensovittaminen onnistui jopa odotettua helpommin.

Haastattelun aluksi osallistujat saivat täytettäväksi puolistrukturoidun kyselylomakkeen (Liite 1). Tämä tuki parhaiten laadullista tutkimustani. Seuraavaksi ryhmän kanssa katsottiin yksi Lounais-Suomen uutisten lähetys, jossa oli mukana yksi opinnäytetyöni tuoteosassa esittelemistäni jutuista.

Uutislähetysten katsomisen jälkeen kysyin ryhmältä mielipidettä lähetyksestä, sekä millaisille ihmisille he kokevat sen olleen suunnattu. Lisäksi kysyin millaista sisältöä haastateltavat toivoisivat Lounais-Suomen uutisiin yleisesti ottaen, sekä haluaisivatko he päästä itse vaikuttamaan uutislähetysten sisältöön.

Lomakehaastattelusta siirryttiin siis esimerkkilähetysten kautta teemahaastatteluun. Laadullisen tutkimuksen perusteet -kirjan suositusten mukaan, keskustelin haastateltavien kanssa enemmänkin kuin haastattelin heitä, eikä kysymyksillä ollut niin tarkkaa muotoa tai järjestystä, kuin strukturoidussa haastattelussa olisi ollut (Eskola & Suoranta 1998, 86).

Tarkoituksena oli antaa tilaa haastateltavien puheelle, mikä onnistuikin hyvin. Puhumisjärjestys oli tilanteessa vapaa, eikä kaikkien haastateltavien kanssa keskusteltu kaikista asioista samassa laajuudessa. Sain monta hyvää kommenttia haastateltavilta teemahaastattelun ansiosta. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

8.2 Menetelmän hyvät ja huonot puolet

Toteutettuani ensimmäisen teemahaastattelun maanantaina 15. päivä lokakuuta, mietin mitä voisin tehdä paremmin seuraavana päivänä, haastatellessani kahta seuraavaa ryhmää.

Eskola & Suoranta (1998, 97) muistuttavat, että vaikka teemahaastattelun tavoitteena on vapaa ja avoin ilmapiiri, vaarana voi olla yksittäisten henkilöiden dominoiva rooli haastattelussa. Kun litteroin vielä samana iltana ensimmäistä haastatteluani, huomasin, että juuri näin oli käynyt.

Vaikka kysyin jokaiselta puoliringissä itseäni vastapäätä istuneilta haastateltavilta vastauksen kuhunkin kysymykseen, kävi muutamaan otteeseen niin, että yksi tai kaksi haastateltavaa ehti niin sanotusti ”tyhjentää pankin”, ennen kuin muiden vuoro tuli. Tällöin sain pariin otteeseen vastaukseksi, että ”kaikki tulikin jo sanottua”.

En kuitenkaan usko, että tämä vaikutti merkittävästi ensimmäisen haastattelun tuloksiin. Kysyin kaikkien haastattelujen lopuksi viimeisenä kysymyksenä, oliko kaikilla sellainen olo, että olivat kertoneet tai vastanneet kaiken haluamansa. Kiinnitin myös enemmän huomiota toisen ja kolmannen haastattelun aikana siihen, että kaikki olisivat tasapuolisesti äänessä.

Menetelmän valintaan olen erittäin tyytyväinen. Sain näin mielestäni nimenomaan keskusteltua haastateltavien kanssa heidän mielipiteistään ja toiveistaan. Teemahaastattelu osoittautui näin oikein antoisaksi.

Aineiston koko on pieni sen ollessa vain 12 haastateltavaa, joka voidaan nähdä riskinä. Mutta kuten Eskola & Suoranta (1998, 61) sanovat, laadullisessa tutkimuksessa aineiston koolla ei kuitenkaan ole välitöntä vaikutusta eikä merkitystä tutkimuksen onnistumiseen.

Tavoitteenani oli koota hyvin rajattu laadullinen aineisto, sekä aineiston avulla kehittää mielikuva kohdeilmioista eli Lounais-Suomen uutisista. Koen, että tällä aineiston koolla pystynkin rakentamaan siitä teoreettisesti kestäviä näkökulmia (Eskola & Suoranta 1998, 62).

9 AINEISTON ANALYYSI

Lounais-Suomen uutisista ei löydy opinnäytetyön tekohetkellä katsojatyytyväisyystuloksia, eikä edes lähetyskohtaisia, tarkempia katsojalukuja. Tämän vuoksi halusin tutkia, mitä katsojat ovat mieltä televisiolähetyksistä.

Mielestäni Yle Turun toimituksella on vastuu katsojistaan ja heidän tyytyväisyydestään. Tällöin tyytyväisyyttä täytyy tutkia ja tehdä tarvittavia muutoksia, jotta Lounais-Suomen uutiset tavoittaisivat nykyiset katsojat jatkossakin tai parhaassa tapauksessa tavoittaisi entistä suuremman yleisön tulevaisuudessa. Parhaassa tapauksessa paikallisuutisten tulevaisuus turvattaisiin näin jatkossakin.

Haastatteluista saatu aineisto on laadullista. Suorat lainaukset haastatteluista ja taulukot helpottavat opinnäytetyöni lukijaa hahmottamaan tutkimustuloksia. Tämän vuoksi päädyin käyttämään taulukoita, vaikka kyseessä onkin laadullinen tutkimus.

9.1 Lounais-Suomen uutiset on journalistinen tuote

Nukari ja Ruohomaa puhuvat kirjassaan Mediajohtamisen OGB (2003, 7, 26) television ohjelmista tuotteina. He nostavat esiin tuotedifferoinnin, jolla on merkittävä rooli, kun kilpaillaan katsojista. Tällöin on oleellista miettiä, mitä ominaisuuksia asiakkaat erityisesti arvostavat tai eivät arvosta. (Nukari & Ruohomaa 2003, 10.)

Kun Nukari ja Ruohomaa puhuvat tuotteesta ja sen johtamisesta, sekä oikeasta tuotepolitiikasta (2003, 25), rinnastan ne tässä kohtaa Yle Turun toimitukseen johtajana ja Lounais-Suomen uutisiin tuotteena, johon tulisi kohdistaa oikeanlaista tuotepolitiikkaa.

Yksi näkökulma tuotteen johtamiseen on Nukarin ja Ruuhomaan mukaan yleisölähtöinen (2003, 34). Näkökulman erikoisominaisuuksiin kuuluu, että yleisön, niin nuorten, senioreitten, lapsiperheitten, kaupunkilaisten kuin esimerkiksi maahanmuuttajien, arvostukset tunnetaan. Erilaisilla yleisötutkimuksilla onkin keskeinen rooli ohjelman kehittämisprosessissa. (Nukari & Ruuhomaa 2003, 35.)

Tämä mielessäni lähdin toteuttamaan myös opinnäytetyöni tutkimusosaa. Halusin yleisötutkimuksella selvittää, mitkä ovat haastattelemieni ihmisten arvostukset sekä laatukriteerit ja näin kehittää osaltani Lounais-Suomen uutisia tuotteena.

9.2 “Lounais-Suomen uutiset antavat jaksamista ja voimaa”

Haastattelujen perusteella Lounais-Suomen uutisiin ollaan tyytyväisiä. Yli puolet, yhdeksän kahdestatoista haastateltavasta, piti lähetyksiä monipuolisina. Uutisjuttuja pidettiin ammattitaidolla tehtyinä, ne olivat sopivan pituisia ja niitä oli tehty monipuolisesti eri puolilta maakuntaa. Yksi haastateltava kuitenkin kritisoi Porista ja muualta Satakunnasta tehtyjen juttujen osuutta liian suureksi, suhteessa lähetyksen kokonaisuikaan.

“Satakunnan ja Porin juttujen osuus on liian voimakas. Heillä olisi hyvä olla oma lähetyksensä. Nyt eri alueitten jutuille on liian vähän aikaa lyhyessä lähetyksessä.” (Mies, 86, Turku.)

Neljä haastateltavaa puolestaan piti televisiolähetyksen ulkoasua asiallisena. Yksi haastateltava piti tätä yhtä tärkeänä, kuin lähetyksen sisältöä.

“Lähetykset ovat monipuolisia, on vakavampia aiheita, mutta myös viihteellisempiä ja kevyempiä juttuja. Molemmat ovat tärkeitä, uutislähetyksen ulkoasu on yhtä tärkeä kuin sisältökin.” (Nainen, 53, Naantali.)

Erityistä kiitosta Lounais-Suomen uutiset saivat myönteisestä ja positiivisesta otteestaan. Alueellista uutislähetystä pidettiin hyvänä vastapainona usein kovempia aiheita sisältäville valtakunnallisille lähetyksille.

”Tarjotaan jutuissa myös mahdollisuuksia, eikä niin kuin uutisissa yleensä, pelkkiä uhkia. Muut uutislähetykset ovat helposti tosi raskaita ja sisältävät pelkästään ikäviä uutisia. Tuntuu että vähän joka mediassa vain negatiivinen uutisoidaan. Siksi Lounais-Suomen uutisia on ihana katsoa, kun niissä tarjotaan myös mahdollisuuksia ja keinoja, mitä voidaan tehdä hankalille asioille. Lounais-Suomen uutiset antavat jaksamista ja voimaa.” (Nainen, 53, Naantali.)

”Negatiivisiakin aiheita muistetaan käsitellä positiivisilta kanteilta, esimerkiksi Salon Nokian tehtaan irtisanomisista saatetaan tehdä juttu, että miten hyvin työntekijät ovat työllistyneet ja miten he pärjäävät nyt. Ei jäädä retostelevaan sitä, kuinka huonosti menee. Lähetykset ovat usein myönteisiä kokonaisuuksia, eli aika vastakohta sille, mitä valtakunnallisissa lähetyksissä käsitellään.” (Mies, 33, Mellilä.)

”Pitäiskö Lounais-Suomen uutisten jatkaa kevyitä aiheita ympäri vuoden, siihen malliin kuin niitä ehkä on enemmän kesäaikaan? Syksyllä esimerkiksi, kun on muutenkin ihmisillä raskaampaa, sillä voisi olla kova markkina-arvo ihmisten mielissä. Valtakunnalliset uutiset eivät positiivisuutta lisää, siellä on sotaa ja kuolemaa, ampumisia sekä työttömyyttä.” (Mies, 51, Naantali.)

9.3 “Lounais-Suomen uutiset sopivat kaikille”

Teemahaastattelussa kysyin, kenelle haastateltavien mielestä Lounais-Suomen uutiset on tehty. Puolet haastateltavista, kuusi kahdestatoista, olivat sitä mieltä, että kaikki alueen ihmiset ovat Lounais-Suomen uutisten kohderyhmää.

”Lounais-Suomen uutiset ovat mielestäni ihan kaiken ikäisille, jotka seuraavat uutisia. Lähetykset ovat usein monipuolisia. Välillä on kansainväliempiäkin juttuja, välillä taas sympaattisia mummoja.” (Nainen, 32, Turku.)

”Kaikki otetaan hyvin huomioon. Aiheet ovat välillä äärilaidasta toiseen, vaikkapa luonnosta teknologiaan.” (Mies, 34, Turku.)

”Lounais-Suomen uutiset sopivat kaikille.” (Nainen, 16, Raisio.)

Haastateltavista neljä kahdestatoista koki, että Lounais-Suomen uutiset ovat juuri heille. Tämäkin puhuu sen puolesta, että uutislähetys on tehty hyvin erilaisille ihmisille, koska sitä olivat neljä vastaajaakin toisiinsa verrattuna.

”Itseäni esimerkiksi kiinnostaa, mitä lähiseudulla tapahtuu ja näytetään samassa työntekoa ja yritysmaailmaa. Koen olevani itse juuri kohderyhmää.” (Mies, 56, Masku.)

”Lounais-Suomen uutiset ovat rentouttava paketti, ihmiselle joka tulee pitkän työpäivän jälkeen kotiin.” (Nainen, 53, Naantali.)

”Maalaismummun on ainakin helppo katsoa Lounais-Suomen uutisia. Sitä en tiedä, katsovatko nuoret niitä, vaikka olishan niissä heillekin asiaa.” (Nainen, 74, Rymättylä.)

”Lounais-Suomen uutiset edustavat hyvin syvää maaseutua, että maaseudulla varmasti paljon niitä katsotaan ja niistä tykätään.” (Mies, 33, Mellilä.)

Kaksi iäkkäämpää haastateltavaa koki, että Lounais-Suomen uutisia katsovat erityisesti ikäihmiset.

”Tuskin ainakaan nuorisolle suunnattu, ehkä keski-ikäisille ja sitä vanhemmille. Palvelutalossamme asukkaat tietävät Lounais-Suomen uutiset, mutta osa sekoittaa ne Turku TV:n uutisiin.” (Mies, 86, Turku.)

”Human interest -aiheet kiinnostavat todennäköisesti enemmän iäkkäämpiä katsojia.” (Nainen, 66, Turku.)

9.4 Lisää paikallista urheilua ja kulttuuria

Kysyttäessä haastateltavilta mitä he toivoisivat lisää Lounais-Suomen uutisiin, useimmiten mainittiin urheilujutut paikallistasolla. Paikallisuutta painotettiin, sekä myös sitä, että urheilujutut voisivat olla nuorille suunnattuja. Nyt niden koettiin olevan vain huippu-urheilijoista ja isoista tapahtumista. Kaksi haastateltavaa muistutti kuitenkin myös, etteivät kaikki toivo urheiluakaan nykyistä enempää.

"Joitain urheililajeja ei käsitellä ollenkaan, esimerkiksi autourheilua. Ne voisi tuoda paikallistasolle, tekemällä vaikka juttuja paikallisista kisoista." (Mies, 56, Masku.)

"Voisi olla enemmän nuoria kiinnostavia aiheita, esimerkiksi urheilijoista tai opiskelusta." (Nainen, 19, Turku.)

"Urheilujutut painottuvat tällä hetkellä vain suosituimpiin lajeihin ja vain silloin, kun tapahtuu jotain merkittävää ja suurta, tehdään juttu vaikka TPS:sta. Voisi hyvin tehdä myös 'rauhallisempia' juttuja, vaikkei olisikaan tapahtunut mitään mullistavaa. Vaikka jostain vähän näkymättömämmästä henkilöstä, ei aina tarvitse olla valmentajasta tai huippupelaajasta. Vähän samaan tyyliin kuin Ylen Sisu-ohjelmassa, niin voisi nostaa esiin paikallisia seuroja ja toimijoita tai vaikka jokin uusi nouseva laji." (Mies, 34, Turku.)

"Urheiluaiheet taitavat olla vähän ikäkysymys. Palvelutalossamme olen kuullut, että Ylen kanavilta tulee jo liikaakin urheilua. Eli makuasioita nämä tietysti ovat." (Mies, 86, Turku.)

"Urheilujutut eivät saa karsia kulttuurijuttujen osuutta. Nuoriso on hyvä nostaa jutuissa esiin, myös urheilujutuissa, ettei pelkkää huippurheilua. Lähettykset ovat usein kyllä monipuolisia." (Nainen, 74, Rymättylä.)

Useampi haastateltava toivoi lisää myös kulttuuria. Tässäkin yhteydessä korostettiin alueellisia juttuja, joilla tehtäisiin tutuksi paikallisia osajia ja kerrottaisiin mitä alueella tapahtuu.

"Kulttuuria olisi hyvä olla enemmän ja ajankohtaisia kulttuuritapahtumia alueelta, että tiedetään mitä täällä tapahtuu. Ne voisivat kiinnostaa nuorempiakin katsojia. Ei niin tunnetuista, paikallisista persoonista, jotka liittyvät pinnalla olevaan aiheeseen voisi tehdä henkilökuva-tyyppisiä juttuja." (Nainen, 32, Turku.)

"Kulttuuria ja vaikkapa teatteria tai kesällä vaikka festarijuttuja voisi olla enemmän, jotta ne tulisivat tutummiksi ihmisille." (Nainen, 53, Naantali.)

Paikallisen urheilun ja kulttuurin lisäksi toivottuja aihealueita olivat luonto, vanhusten asiat, kunnallispolitiikka ja kuntien valtuustoissa käsiteltävät asiat. Myös paikallisuutta, ajankohtaisuutta, monipuolisuutta ja ennakoivuutta sekä juttuja eri puolilta maakuntaa toivottiin jatkossakin toimittajilta juttuja tehdessä.

”Jos ajatellaan maaseudun ja isompien kaupunkien vastakkain asettelua, niin tottakai täytyy ymmärtää, että juttujen määrät ovat suhteessa paikkakunnan kokoon ja asukasmäärään, eli tuhannen asukkaan Mellilästä ei voi olla yhtä paljoan juttuja kuin Turusta. Tämä on mielestäni ollut Lounais-Suomen uutisissa hyvin tasapainossa, juttuja on ympäri maakuntaa.”
(Mies, 33, Mellilä.)

9.5 “Sisällön tuottaminen jääköön ammattilaisille”

Yle Turun toimituksen päällikkö Antti Korhonen toivoi haastateltavilta kysyttävän myös sitä, haluaisivatko he itse päästä vaikuttamaan televisiolähetysten sisältöön. Hän toivoi myös kysyttävän, kuinka helppoa haastateltavien mielestä toimitusta on lähestyä.

Puolet haastateltavista sanoi, etteivät koe tarpeelliseksi osallistua lähetyksien sisällön tekemiseen esimerkiksi juttuideoita kertomalla tai osallistumalla keskusteluun nettijuttujen yhteydessä. Kaksi haastateltavista ei osannut sanoa onko heillä tarvetta osallistua lähetyksen tekoon ollenkaan. Kaksi sanoi, että jos joskus mieleen tulisi aihe, jota ehdottaa, löytyisi varmasti kanava, jota kautta sen saisi välitettyä toimituksen tietoon. Yksi haastateltava totesi, että osallistuminen jää, koska se on kiinni oma-aloitteellisuudesta. Vain yksi haastateltava vastasi, että tottakai haluaa osallistua.

”En koe, että haluaisin. Toisaalta kysyminen Yle Turun puolelta ei olisi pahitteeksi sosiaalisessa mediassa tai netissä etusivulla tyyliin ”huomaathan, että voit jättää juttuvinkin”. Siihen tulisi kannustaa jatkossakin, eikä vain jättää sitä siihen, että yhteystiedot löytyvät tarvittaessa. Voisi hyvin kertoa vaikka esimerkin, että tämä tai tämä katsoja antoi tällaisen vinkin ja siitä tuli tällainen juttu. Näin ihmiset ehkä rohkaistuisivat ja saataisiin rikkaampia juttuja uutisiin.” (Mies, 34, Turku.)

”Lähetyksen lopussa tulevat yhteystiedot menevät välillä niin nopeasti ohi, ettei niitä ehdi oikein ottaa ylös. Mutta hyvä, että ne lopussa ovat.” (Nainen, 52, Turku.)

”Ei se varmasti ole mikään ongelma, kun netti on käytettävissä ja muutkin välineet. Isompi ongelma uskoisin olevan se, että saa viestin perille toimitukseen, kun sinne varmasti tulee niin paljon kaikenlaisia juttuvinkkejä. Jos vaikka ilmoittaisin, että meidän vanhusten talossa on tällainen ongelma, niin kannattaako siitä tehdä Turun saati Lounais-Suomen laajuista juttua?” (Nainen, 66, Turku.)

”Ehkä se on parempi jättää ammattilaisille, tietysti jokaisen mielestä ne omat asiat on tärkeimpiä.” (Mies, 51, Naantali.)

”Mielellään vaikuttaa, jos kysytään, mutta kyllä se tahtoo jäädä jos on kiinni oma-aloitteellisuudesta. Eikä asioita pidä välttämättä tarpeeksi merkittävänä, jotta niistä kertoisi toimitukselle.” (Mies, 33, Mellilä.)

Hyvät kommentit ja huomiot tulivat kahdelta miespuoliselta haastateltavalta, joista toinen nosti esiin toimittajien näkymisen jutuissa vaikuttavan positiivisesti osallistumishalukkuuteen ja madaltavan kynnystä lähestyä toimitusta. Toinen taas oli kiinnittänyt huomiota Lounais-Suomen uutisten lopussa esitettävien yleisön sääkuvien merkitykseen.

”Kun näkee toimittajia jutuissa, kynnys ottaa yhteyttä ehkä madaltuu. Näkee, että siellä on juttujen takana ihan tavallisia ihmisiä. Itselle tulee ainakin sellainen olo, että uskaltaa eri tavalla lähestyä toimitusta, kun näkee toimittajia jutuissa ja oppii tuntemaan heitä, tajuaa, että se on ihan tavallinen työyhteisö siinä missä muutkin. Omasta aktiivisuudesta se on pitkälti kiinni. Tv-lähetyksen loppussahan on yhteystiedot.” (Mies, 34, Turku.)

”Lähetyksen lopussa näytettävät sääkuvat ovat katsojien ja lukijoitten osallistumista parhaimmillaan, kun vertaa vaikka eri keskustelupalstojen sisältöön, joissa katkeruus ja kaunaisuus oikein elää. Kun ihmiset saavat lähettää maakunnista hyviä kuvia Lounais-Suomen uutisiin, se on hienoa vuorovaikutteisuutta.” (Mies, 33, Mellilä.)

Nämä kaksi haastateltavien esiin tuomaa esimerkkiä ovat hyvä osoitus siitä, että vuorovaikutteisuutta kaivataan ja sitä arvostetaan. Siihen tarvitaan kuitenkin kannustusta, eikä vaikuttamisen väylän tarvitse aina olla se perinteinen sähköposti, puhelin tai internet, joskus kuvat toimittavat saman asian.

10 YHTEENVETO TUTKIMUSTULOKSISTA

Opinnäytetyössäni halusin tutkia teemahaastatelulla, mitä mieltä Lounais-Suomen uutisten katsojat ovat Yle Turun toimituksen tekemistä alueellisista televisiouutisista. Kysyin kahdeltatoista haastateltavalta, mitä he pitävät tämän hetkisistä lähetyksistä, korostuvatko jotkin aihealueet lähetyksissä liikaa tai jääkö jokin aihe heidän mielestään liiaksi muitten aiheitten varjoon.

Haastattelemanani ihmiset kertoivat teemahaastatteluissa, että lähetysten perusteella Lounais-Suomen uutisia tehdään ammattitaidolla ja hyvin erilaiset katsojat huomioon ottaen. Lähetykset saivat kiitosta monipuolisuudesta ja positiivisesta otteesta. Erityisesti myönteisyys ja ihmisläheisyys katsottiin suureksi eduksi verrattuna valtakunnallisiin uutislähetysiin.

Vastaajat olivat yksimielisiä siitä, ettei mikään aihealue korostu Lounais-Suomen uutisissa liikaa. Paikallisia urheilu- ja kulttuurijuttuja toivottiin lisää. Nyt urheilun käsittely rajoittuu vastaajien mielestä vain muutamiin suosituimpiin lajeihin ja huippu-urheilijoihin. Kulttuurijutuilla toivottiin puolestaan tuotavan esiin paikallisia osaajia sekä mitä Lounais-Suomen kulttuurikentällä tapahtuu.

Näkemyks urheilu- ja kulttuurijuttujen liian vähäisestä tarjonnasta liittyi myös sukupuoleen. Kulttuurijuttujen liian vähäistä tarjontaa kritisoineet olivat naisia, kun taas urheilujuttuja kaipasivat lisää miehet. Ikä vaikutti myös toiveisiin käsiteltävien aiheitten määrästä. Urheilua ja kulttuuria toivoneet olivat ryhmän keskiikäiset, iäkkäämpien toivoessa juttuja lisää vanhusten asioista ja kunnallispolitiikasta.

Halusin myös tietää, kenelle haastateltavat uskovat, että Lounais-Suomen uutiset on suunnattu. Haastatelluista nuoret ja keski-ikäiset kokivat kohderyhmää olevan kaikki tai ainakin hyvin eri ikäiset ihmiset. Jo eläkkeellä olevat haastateltavat uskoivat human interest -juttuja sisältävien lähetysten kiinnostavan lähinnä vanhempia ihmisiä. Eri ikäiset haastateltavat kokivat siis kukin olevansa kohderyhmää, mikä mielestäni kertoo Lounais-Suomen uutisten vetovoimasta, oli katsoja sitten minkä ikäinen tahansa.

Kysyessäni haastateltaviltani Yleisradion uutistarjonnan laadukkuudesta puoli-strukturoidulla kyselylomakkeella, kymmenen kahdestatoista vastasi uutistarjonnan olevan hyvin tai erittäin laadukasta (Taulukko 7).

”Ei vain Lounais-Suomen uutiset, vaan Ylen uutiset kaiken kaikkiaan on pysynyt asiatasolla ja sitä ainakin itse kaipaen. Kun taas joidenkin Ylen kilpailijoiden uutistaso on selvästi laskenut. Kertoo varmasti myös toimittajien ammattitaidosta, onko jutuissa sisältöä vai ei. Ylellä sitä onneksi on ja siellä ollaan pysytty asialinjalla.” (Mies, 34, Turku.)

”Viimeisen kymmenen vuoden aikana ainoat hyvät asiat mitä televisiossa on tapahtunut ovat Yle Teema ja Ylen paikalliset televisiouutiset, niissä ollaan menty eteenpäin. Television tarjonnassa muuten ollaan menty enemmänkin takapakkia.” (Mies, 33, Mellilä.)

Esitin jo opinnäytetyöni johdannossa kysymyksen, onko Yleisradiolla maakunnallisesti sitä asemaa, joka sillä valtakunnallisena ja kansainvälisestikin arvostettuna tiedotusvälineenä tulisi olla? (Kokkonen 1998). Haastattelemini Lounais-Suomen uutisten katsojien mukaan on. Strukturoidussa kyselylomakkeessa kahdeksan haastateltavaa kahdestatoista vastasi kysymykseen kyllä. Vastaa-
jien kommentit kiteytyvät hyvin niistä yhdessä.

”Lounais-Suomen uutiset kertovat päivittäin ajankohtaisen tiedon alueen elämästä, hetkistä ja tapahtumista. Aluejako on hyvä, koska alueuutiset kertovat esimerkiksi lähiöelämästä. Paikallinen tieto koskettaa paikallisesti.” (Mies, 34, Turku.)

Teemahaastatteluista saaduista vastauksista paistoi myös selvästi, että haastateltavat arvostavat Lounais-Suomen uutisia.

“Lounais-Suomi on kuitenkin se meidän elinympäristö, niin kyllä se siitä lähtee, että tiedettäisiin edes nämä asiat täällä hyvin, ettei aina jaksakaan kiinnostaa ne valtakunnalliset aiheet, jotka eivät kosketa omaa elämää. Paikallisten tv-uutisten arvo pitäisi olla paljon suurempi.” (Mies, 51, Naantali.)

“Maakuntahenkisyys huokuu Lounais-Suomen uutisista, näkyy maisemia eripuolilta maakuntia ja aiheet ovat eri puolilta Lounais-Suomea.” (Mies, 33, Mellilä.)

“Tiedän, että alueet kilpailevat jonkin verran siitä, saadaanko juttuja valtakunnan lähetyksiin. Silloin on tietysti tärkeää, että Turun seudun asiat saadaan myös sinne näkyviin. Tässä ollaan mielestäni kyllä hyvin jo onnistuttakin.” (Mies, 86, Turku.)

“Lounais-Suomen uutisia tulee katsottua juuri siksi, kun tiedonvälitys on muuten pitkälti Turun Sanomien varassa. Sen takia on oikein hyvä, että löytyy toinenkin vaihtoehto. Vaikka kovia aiheita, kuten politiikkaa ei niin paljon Lounais-Suomen uutisissa olisikaan, yleisemmät aiheet ja niiden käsittely on parempi kuin ettei olisi lähetystä ollenkaan.” (Nainen, 66, Turku.)

Tulosten perusteella opinnäytetyöni tutkimusosaa varten haastattelemani Lounais-Suomen uutisten katsojat arvostavat sitä, että heille tarjotaan paikallisia televisiouutisia. He arvostavat sitä, miten monipuolinen ja erilainen lähetys Lounais-Suomen uutiset on. Se tuo heidän mielestään kaivattua vastapainoa valtakunnallisille, kovia aiheita tarjoaville uutislähetyksille.

Tulevaisuudessa Yle Turun toimitus voisi harkita Lounais-Suomen uutisiin kiintiötä paikallisille urheilu- ja kulttuurijutuille. Vaikka aiheita ei käsiteltäisi joka lähetyksessä, ne voitaisiin tietyllä tavoite-juttumäärällä tuoda säännölliseksi sisällöksi lähetyksiin. Tämän lisäksi Yle Turun toimitus voisi nähdä Lounais-Suomen uutiset tuotteena, jota johdettaisiin yleisölähtöisesti, ja jonka laatua valvottaisiin esimerkiksi vuosittaisella yleisötutkimuksella. Tällöin toimituksen työstä tulisi tavoitteellisempaa ja valvotumpaa, jolloin Lounais-Suomalaisten katsojien huomioon ottaminen ja palveleminen paranisi entistään.

TAULUKOT

Taulukko 1. Kyselylomakkeeseen vastanneiden ikäjakauma.

Alle 30-vuotiaita	2 kpl
30–39-vuotiaita	3 kpl
40–49-vuotiaita	0 kpl
50–59-vuotiaita	4 kpl
60–69-vuotiaita	1 kpl
70–79-vuotiaita	1 kpl
Yli 80-vuotiaita	1 kpl

Taulukko 2. Kyselylomakkeeseen vastanneiden kotipaikkakunnat.

Turku	6 kpl
Naantali	2 kpl
Masku	1 kpl
Rymättylä	1 kpl
Raisio	1 kpl
Mellilä	1 kpl

Taulukko 3. Kyselylomakkeeseen vastanneiden ammatit.

Opiskelija	2 kpl
Eläkeläinen	3 kpl
Yksityisyrittäjä	2 kpl
Opettaja	1 kpl
Sairaanhoitaja	1 kpl
Maanviljelijä	1 kpl
Esimies	2 kpl

Taulukko 4. Kyselylomakkeeseen vastanneiden Lounais-Suomen uutisten katselutiheys ikäryhmittäin.

	Joka päi- vä.	Muuta- man ker- ran vkos- sa.	Kerran vkos- sa.	Muutaman kerran kuu- kaudessa.	Harvem- min.
Alle 30- vuotiaita					2 kpl
30–39- vuotiaita	1 kpl	2 kpl			
40–49- vuotiaita					
50–59- vuotiaita		1 kpl		1 kpl	2 kpl
60–69- vuotiaita	1 kpl				

(jatkuu)

Taulukko 4. (jatkuu).

	Joka päi- vä.	Muuta- ma ker- ta vkos- sa.	Kerran viikos- sa.	Muutaman kerran kuukau- dessa.	Har- vemmin.
70–79- vuotiaita	1 kpl				
Yli 80- vuotiaita	1 kpl				

Taulukko 5. Lounais-Suomen uutisten tärkeys osana muuta uutistarjontaa kyselylomakkeeseen vastanneiden mielestä ikäryhmittäin.

	1 En lainkaan tärkeäksi.	2	3	4	5 Erittäin tärkeäksi.
Alle 30- vuotiaita	1 kpl		1 kpl		
30–39- vuotiaita				1 kpl	2 kpl
40–49- vuotiaita					
50–59- vuotiaita	1 kpl		3 kpl		
60–69- vuotiaita				1 kpl	
70–79- vuotiaita				1 kpl	
Yli 80- vuotiaita				1 kpl	

Taulukko 6. Yleisradiolla on sama asema maakunnallisesti kuin valtakunnallisestikin kyselylomakkeeseen vastanneiden mielestä ikäryhmittäin.

	Kyllä	Ei	Ei osaa sanoa.
Alle 30-vuotiaita	2 kpl		
30–39-vuotiaita	3 kpl		
40–49-vuotiaita			
50–59-vuotiaita	2 kpl	2 kpl	
60–69-vuotiaita			1 kpl
70–79-vuotiaita		1 kpl	
Yli 80-vuotiaita	1 kpl		

Taulukko 7. Yleisradion uutistarjonnan laadukkuus kyselylomakkeeseen vastanneiden mielestä ikäryhmittäin.

	1 Ei lainkaan laadukasta.	2	3	4	5 Erittäin laadukasta.
Alle 30-vuotiaita			1 kpl		1 kpl
30–39-vuotiaita				1 kpl	2 kpl
40–49-vuotiaita					
50–59-vuotiaita			2 kpl	1 kpl	1 kpl
60–69-vuotiaita				1 kpl	

(jatkuu)

Taulukko 7. (jatkuu).

	1 Ei lain- kaan laa- dukasta.	2	3	4	5 Erittäin laadukasta.
70–79- vuotiaita	1 kpl			2 kpl	
Yli 80- vuotiaita	1 kpl				

Taulukko 8. Lounais-Suomen uutisten laadukkuus kyselylomakkeeseen vastan-
neiden mielestä ikäryhmittäin.

	1 Ei lain- kaan laadu- kasta.	2	3	4	5 Erittäin laadukasta.
Alle 30- vuotiaita	1 kpl		1 kpl		
30–39- vuotiaita	3 kpl				
40–49- vuotiaita					
50–59- vuotiaita	2 kpl		2 kpl		
60–69- vuotiaita	1 kpl				
70–79- vuotiaita				1 kpl	
Yli 80- vuotiaita	1 kpl				

LÄHTEET

- Ala-Fossi, M. 2005a. Cultural dilemmas in public service broadcasting. Teoksessa Peippo, S. 2008. Televisio-ohjelmien laatu esikouluikäisten lasten kokemana. Tiedotusopin pro gradu – tutkielma. Tiedotusopinlaitos, Tampere. <http://tutkielmat.uta.fi/pdf/gradu02499.pdf>
- Eskola, J. ja Suoranta, J. 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.
- Hämäläinen, A. ja Niemi M. 2007 YLE:n vuosikertomus 2006. Helsinki : Yleisradio.
- Jääsaari J. 2004. YLE Yleisön ehdoilla. Helsinki: YLE yleisötutkimus.
- Kokkonen, E. 1998. Alueuutisten aika. Helsinki : Yleisradio.
- Korhonen, Antti 2012. Toimituspäällikkö. Yleisradio Oy, Turku. Henkilökohtainen tiedonanto 7.9.2012.
- Kymäläinen, Simo 2012. Tuottaja. Yleisradio Oy, Turku. Haastattelu, 31.8.2012.
- Kytömäki, J. ja Ruohomaa, E. 2001 YLE:n vuosikertomus 2000. Helsinki : Yleisradio.
- Leppänen, A. ja Heino, T.-E. sekä Mäntymäki, E. 2010. Yleisradio median murroksessa. Tampere : Vastapaino.
- Mäntymäki, E. 2006. Hyvinvointivaltio eetterissä. Yleisradion rakentuminen populaarien diskursien kentillä. Tampere: Tampere University Press. <http://acta.uta.fi/pdf/951-44-6661-6.pdf>
- Nukari M. ja Ruohomaa E. 2003. Mediajohtamisen OGB. Helsinki: YLE yleisötutkimus.
- Ollenberg, M ja Niemi, M. sekä Nordell, M-L. 2011. YLE:n vuosikertomus 2010. Helsinki: Yleisradio.
- Saaranen-Kauppinen, A. ja Puusniekka, A. 2006. KvaliMOTV - Menetelmäopetuksen tietovaranto. Tampere : Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Viitattu 25.10.2012. <http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus>
- Uotila, J. 2005. Alueellisia tv-uutisia seuraa puolet katsojista. Vakka-Suomen Sanomat 11.1.2005.
- Valtioneuvoston periaatepäätös Yleisradio Oy:n julkisesta palvelusta, 21.12.2011. Viitattu 3.9.2012. http://www.lvm.fi/c/document_library/get_file?folderId=1551282&name=DLFE-13409.pdf&title=Valtioneuvoston%20periaatepäätös%2021.12.2011
- Vähämäki, Hannu 2012. Toimittaja. Yleisradio Oy, Turku. Haastattelu 4.9.2012.

Yle 2006. Vuosikertomus 2006. Hakupäivä 6.9.2012.

<http://yle.fi/yleista/2006/vk/yleisradiotoiminta.html>

Yle 2012. Vuosikertomus 2012. Hakupäivä 30.9.2012.

<http://yle.fi/yleisradio/vuosikertomukset/yleisokertomus-2011/luottamus-yleen>

Yle 2012. Yle yhtiönä. Historia. Hakupäivä 5.9.2012.

http://yle.fi/uutiset/80_vuotta_luotettavaa_uutisvalitysta/6153097

Yle 2012. Yle yhtiönä. Yle FAQ. Hakupäivä 8.9.2012.

<http://yle.fi/yleisradio/faq/tv-maksu/paljonko-tv-maksu-muualla-euroopassa>

Yleisradiolaki 22.12.1993/1380.

Kyselylomake

1.Nimi_____

(ei julkaista opinnäytetyössä)

2.Ikä_____

3. Ammatti_____

4. Sukupuoli ☐ Nainen ☐ Mies

5.Asuinpaikkakunta_____

6. Milloin arvioit katsoneesi Lounais-Suomen uutisia ensimmäisen kerran (vuosi)?_____

7. Kuinka usein katsot Lounais-Suomen uutisia?

☐ Joka päivä ☐ Muutaman kerran viikossa ☐ Kerran viikossa

☐ Muutaman kerran kuukaudessa ☐ Harvemmin

8. Kuinka tärkeäksi koet Lounais-Suomen uutiset osana seuraamaasi uutistarjontaa?

En lainkaan tärkeäksi					Erittäin tärkeäksi
1	2	3	4	5	
☐	☐	☐	☐	☐	

9. Onko Yleisradiolla mielestäsi maakunnallisesti sitä asemaa, joka sillä on valtakunnallisesti?

☐ Kyllä ☐ Ei

Perustele:

10. Kuinka laadukkaana pidät Yleisradion uutistarjontaa?

En				Erittäin
lainkaan				laadukkaana
laadukkaana				
1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐

11. Kuinka laadukkaina pidät Lounais-Suomen uutisia?

En				Erittäin
lainkaan				laadukkaina
laadukkaina				
1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐